פרוטוקול מס' 1 מישיבת הנהלת העירייה שהתקיימה ב- 03/03/2014

השתתפו :	מר רון חולדאי		
וה"ה: ד. ספיר	א. זמיר	נ. אלנתן	י. המאירי
א. גלעדי	ג. לסקי	א. סולר	ג. שרעבי
ד. להט	ר. לדיאנסקי	מ. להבי	מ. ברוך רון
ח. גורן			

וה"ה:

מ. לייבה, א. פרץ, ע. אברהמי, ע. סלמן היועמ"ש, ג. שמרלינג, מ. גילצר, א. לוי, ד. לוטן, א. משי, א. קטקו, י. ירדני ,א. פינס פז, א. כהן, מ. בנימיני, ע. וינברג, ג. בן-חורין.

רשמה: ישראלה אגמון

<u>על סדר היום</u>:

1. **חוק עזר לתל-אביב יפו (פתיחתן וסגירתן של חנויות) התש"ם – 1980.**
2. **חוק עזר לתל-אביב יפו (העמדת רכב וחנייתו)(תיקון), התשע"ד – 2014.**
3. **הקצאת מקרקעין.**
4. **עדכון מפת מדיניות היתרי לילה בתל-אביב יפו – ינואר 2014.**
5. **מועד סיום כהונה של עובדים בתאגידים – הצעת מדיניות.**

****

1. חוק עזר לתל-אביב יפו (פתיחתן וסגירתן של חנויות) התש"ם-1980:

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

שלום לכולם.

אנחנו בישיבת הנהלה. יש לנו מספר נושאים. כל הנושאים, או לפחות אחד מהם הוא נושא מאוד עקרוני, מאוד חדש ונקרא לזה – תוסס, ולכן אני מבקש לנהל את הדיון בצורה מסודרת, להשתדל לכבד- כל אחד את השני, להשתדל לעמוד בזמנים, לדבר בקיצור-כל אחד את מה שיש לו להגיד, כדי שנוכל לעמוד בזמן.

לכולם יש את הנושאים על שולחנם, יש חמישה נושאים.

הראשון הוא- חוק עזר לתל-אביב יפו- פתיחתן וסגירתן של חנויות- התש"ם-1980.

בעיר תל-אביב יפו היה חוק עזר עתיק יומין, למיטב זכרוני- לפני 34 שנים הוא נסגר בפעם האחרונה, ואז חלה השתנות במהלך חייה של העיר- כשבמסגרת החיים האלה- לאור העובדה שתל-אביב היא עיר כפי שהיא התפתחה, עיר שוקקת, עיר חופשית וכן הלאה, אנחנו-בניהול מערכת האכיפה יצרנו שליטה מסוימת בפתיחתם של עסקים בשבת. המהות של הניהול הזה הייתה- באזורי התיירות המובהקים- נמל יפו, נמל תל-אביב והתחנה-אפשרנו פתיחת עסקים על פי העסקים הקיימים שם, באופן שאיפשר פתיחתם והפעלתם במהלך השבת. בכל רחבי העיר עסקים נסגרו לחלוטין, פרט למרכולים. מרכולים ופיצוציות. המרכולים והפיצוציות- ברוב המקרים אפשרנו את פתיחתם , במקום שבו איתרנו מקום שבו נוצרה הפרעה מהותית לשכונה מסוימת או לחייהם של התושבים, באמצעות אכיפה נוקשה הצלחנו לסגור. החוק הזה והמציאות הזאת נתקפו בבית המשפט על ידי בעלי המכולות, לא על רקע דתי אלא על רקע של שוויון ,

עו"ד סלמן:

במניעת תחרות.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

במניעת תחרות על ידי כך שאפשרנו בעקרון, כזה או אחר, לאותם אלה שאפשרנו להם, בניגוד לחוק, לפעול בשבת.

פסק הדין של השופטים היה בעיקרו-שאם אנחנו רוצים שזה יהיה פתוח בשבת- אנחנו צריכים להסדיר את זה בחוק עזר שיאושר על ידי המועצה. לפסק הדין נלווה כאב שבוטא על ידי שופט אחד, שגם די השתלח בעיריית תל-אביב על רקע- לצורך העניין-רקע ערכי לגבי ההתייחסות לעצם השבת ועולמו של הישראלי.

אבל מי שקורא את פסק הדין עניינית, שאליו הצטרף השופט רובינשטיין מעבר להערותיו, הוא קיבל את פסק הדין כפי שעלה.
מאחר שפסק הדין ההוא התקבל לפני הבחירות, אנחנו קבענו שנדון בעניין רק אחרי הבחירות, כי הזמן שלפני בחירות אינו זמן נכון לדון בחוק טעון ורגיש כזה, ונמשיך באותה מדיניות כפי שהייתה קודם-עד למועד השינוי.

<u>עו"ד סלמן:</u>
למעט מתן קנסות.

<u>מר רון חולדאי-ראש העירייה:</u>
למעט מתן קנסות, הפסקנו לתת קנסות בכלל.
קבענו שנתחיל, נתקדם ונכין את העניין ונביא את זה בפני המועצה, והנה אנחנו מגיעים. נעשתה עבודה, הכינו חוק או הצעת חוק שמשנה את המצב הנתון ואומרת את הדברים הבאים שתכף אני אעמוד עליהם.
אני רוצה להעיר עוד הערה: בחוק העזר הקודם היה הסדר שמאפשר לעבוד בשבת באזור מסוים בעיר שהוא יפו, על רקע העובדה שיש ערבים בעיר תל-אביב יפו- ביפו כאזור- חוק העזר הקודם אפשר לעבוד בשבת, אלא שאותו מי שפותח בשבת יצטרך ביום אחר לסגור.

<u>מר לדיאנסקי:</u>
אזור מסוים ביפו.

<u>מר רון חולדאי-ראש העירייה:</u>
אמרתי, אמרתי ביפו.

<u>מר לדיאנסקי:</u>
ופה יש הרחבה.

<u>מר רון חולדאי-ראש העירייה:</u>
בקדנציה הקודמת עלה למועצת העיר נושא נוסף-שדיבר על פתיחת חנויות בשבת בנווה שאנן, על רקע קיומם של אנשים שהם אינם יהודים- להחיל על נווה שאנן כמו ביפו. הנושא עלה למועצת העיר וירד מסדר היום, מועצת העיר לא אישרה את זה. המלצת הצוות ואני היא- לא לחזור עם

הנושא הזה של עבודה בשבת בנווה שאנן או באזור אחור מחוץ ליפו, ולכן זה לא הנושא שעומד על הפרק במה שאנחנו מתעסקים פה. אנחנו מתעסקים פה במה שנקרא-אותם מרכולים, חנויות

שמוכרות מזון ולא משרתות לקוחות, שנקראות מרכולים, שכוללות בתוך ההגדרה הזאת גם את הפיצוציות, החנויות האלה, והחוק שמוצע כאן אומר את הדברים הבאים.

א. הוא משאיר לאורך החוף, באזורי התיירות, את המציאות הקיימת בנמל יפו, בתחנה ובנמל תל-אביב, והוא מאשר לפתיחה בשבת עד 300 , כמה יש בסה"כ? בערך עד 300 מרכולים ברחבי העיר, כאשר בעצם הוא מצלם פחות או יותר, בסקר שנעשה, את המצב הקיים ומעגן אותו בחוק. החוק איננו בא ואומר- משה, דוד ויעקב ימשיכו להיות פתוחים. הוא אומר-באותם הרחובות כמו אבן-גבירול, שיש 17 או 25 מרכולים, יישארו 25, ברחוב בן-יהודה יש 15, יישארו 15, בהרצל יש אחד, יישאר אחד, וזה וזה וזה.

והחוק עושה עוד שני דברים. הוא בא ואומר- תקופת המעבר שעליה יחול החוק הוא 5 שנים, במהלך 5 שנים האלה יצטרך מי שגודל החנות שאותה הוא מקיים גדול מ-800 מ"ר, להיכנס לתוך ה-FRAME של 800 מ"ר. למה 800 מ"ר? לא כתוב 800 מ"ר, אבל ההגדרה בחוק העזר של תל-אביב יפו לגבי מה זה חנות קטנה, אומרת בהגדרה של העיר תל-אביב יפו מזה שנים- שזה 800 מ"ר. כדי שנבין על מה אנחנו מדברים כאשר אנחנו מדברים על 800 מ"ר, כל העסקים בעצם נמצאים בתוך הקריטריון, חוץ מעסק אחד שהוא הטיב-טעם הענק הזה ברמת החייל.

עוד אומר החוק- שכל עסק מידי שנה יצטרך לחדש את הרישיון שלו, כמו שמחדשים גם היום את ההיתרים להארכת שעות פתיחה ושימוש, בדיוק באותה מידה לפי מפת המדיניות שלנו, גם פה- העסקים האלה מידי שנה יצטרכו לבוא ולחדש את ההיתר.

אני רוצה להגדיר עוד דבר אחד-באמירה שהיא אמירה ערכית, ואני אומר אותה בצורה מפורשת. אינני אדם דתי, אבל אני מרגיש את עצמי יהודי והשבת היא יום המנוחה בעם ישראל, ואני חושב שמטעמים סוציאליים, כפי שבא משה רבנו בזמנו וקבע את השבת, אני חושב שצריך לכבד את השבת במובן הזה שזה יום המנוחה. אופייה של השבת הוא –שאין בה עבודה אבל יש בה את האפשרות לבלות-בין אם בטבע, בין אם בים וכן הלאה, ולכן צריך להבין שגם בפרופורציה של החוק הזה- השבת נשמרת כפי שנשמרה עד היום. יש בעיר תל-אביב יפו 50,000 עסקים, יש בעיר תל-אביב יפו 15,000 עסקים בעלי רישיון. איך זה נקרא?

<u>עו"ד סלמן:</u>

טעוני אישור.

<u>מר רון חולדאי-ראש העירייה:</u>

טעוני אישור.

במצב הזה המשמעות היא-שאותם עסקים שמאושרים היום, וכמות העסקים המאושרים היום נועדו כדי לשרת את אנשי תל-אביב במהלך יום המנוחה, זאת ההגדרה בעיני. דרך אגב, באותה

מידה שאני חושב שלא נכון לעבוד בעיר, אני חושב שנכון היה במדינת ישראל לקיים תחבורה ציבורית בשבת-כדי לאפשר לאנשים להגיע למקומות הבילוי. באמירות האלה, לפחות שלי-תחמתי את העניין הערכי שמנחה אותי במה שאנחנו עושים כרגע.

אני רוצה להגיד כאן עוד דבר אחד והוא חשוב, חשוב להגיד אותו. אני מסוג האנשים שלמרות כל מה שאומרים עלי, אני בן-אדם שמחפש תמיד את הפשרה ואת הפרקטיות ואת היכולת לחיות ביחד, ולא באתי לדקור בעיניים של אף אחד ולעשות בכוונה. מה שמנחה אותי לפחות במהלך הזה הוא- לא להוכיח שאני יותר חזק או הוא יותר חזק, אלא לממש את חייה של העיר הזאת- שמאפשרת לכולם לחיות ביחד בהרמוניה.

ואני יכול להבין לליבו, אני כן יכול להבין לליבו של האיש הדתי, שבשבילו זה קשה מאוד לקבל שהעיר תל-אביב יפו , נקרא לזה בחוק, מאשרת מה שלא היה מאושר קודם. אבל אני רוצה להגיד שגם לי יש דברים שהם קדושים או חשובים כאדם חילוני, והוא היכולת של בני אדם לצורך העניין, של בן אדם שיש לו דירה קטנה ואין לו מזווה גדול, ובשבת התעורר רצונו והוא רוצה ללכת לים, ואין לו אשכול ענבים ואין לו בקבוק מים. לא מים אלא מיץ, מים-שישתו מהברז, שיוכלו למצוא את האפשרות לקנות וללכת לים, או הגיעו אורחים וצריך להצטייד וכן הלאה וכן הלאה. אין מזווה גדול, עיר שיש בה דירות קטנות, אנשים יורדים מהקומה השלישית וגם עובדים קשה. נדמה לי שהחוק שמונח כאן לפניכם, והאמינו לי, הוא עבר הרבה חיבוטי נפש-לפחות עד רגע זה, הוא במידה רבה מאוד מנסה ללכת ולהרחיב את היריעה ולתת למדינת ישראל כלי חדש. אני חושב שמי שרוצה לקבל כלים חדשים-אסור לו לפוצץ, לשבור, להשמיד ולאבד והוא צריך ללכת בצורה מדודה.

אני רוצה להסב את תשומת לבכם-שזה פעם ראשונה במדינת ישראל שבה בצורה מפורשת מופיע חוק עזר שבו כתוב שמרכולים מותרים לפתיחה. בכל הארץ עד היום כל מה שנעשה- נעשה תוך קבלת מציאות, השלמה אתה, חוסר נכונות לאכוף, חוסר יכולת לאכוף וקבלה, במציאות שלצורך העניין אומר- אם המרכולים צדקו בפסק הדין של השופט, הרבה יותר צודקים כל הסוחרים בתל-אביב שנפגעים מביל"ו ומגעש ומכל אותם מרכזים שלוקחים מהם לפחות 20% מהתקבולים והפדיון של המסחר בערים. ואנחנו, עקב פסק הדין נדרשים, כמו בדרך כלל, לבוא ולהיות חלוצים. זו המשמעות של הדיון שמונח כאן לפנינו.

מותר לי להגיד על הדיון המוקדם שהיה היום?

<u>מר זמיר:</u>

בטח.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

מותר לי? מותר לי לדבר על הדיון המוקדם?

כבר בדיון המוקדם, בדיון הסגנים שהיה, התברר שבסופו של דבר איך שהוא- מבלי ששמנו לב, הגענו לאותו מקום שהדבר שמונח כאן על השולחן הוא בעצם האמצע. כי בצד אחד של המשוואה נמצא מי שאומר- אני בשום אופן לא מקבל, אבל אילו הייתי ראש עיריית תל-אביב החילוני, אני רואה בזה פריצת דרך- מפני שהכמות שאליה הגענו היום הייתה פריצת הסטאטוס קוו הקודם. כלומר, מה שהייתם צריכים לעשות, אנחנו- מה שהיינו צריכים לעשות על פי דעת צד אחד אומרת- היית צריך להחזיר את זה לצורך העניין לימי הפיצוציות פלוס משהו, ולא לקבל את כל מה שהיה פתוח ביום הפתיחה. זה צד אחד של המשוואה. והצד השני היה של מי שבא ואמר, חבר'ה-אתם מסתבכים. תחליטו בחוק שמותר לפתוח מרכולים בשבת. ממילא מה שקיים היום זו תוצאה של השוק, בעצם לא יהיו יותר. אולי יהיה פה אחד, שם אחד, אבל לא יהיה בגדול יותר. כלומר, תתירו פתיחת מרכולים בשבת, נקודה. ואז עלה בדיון- כן אבל, מה קורה בכל זאת אם בלב השכונה קריית שלום-שכונה דתית, שכונה מסורתית, לצורך העניין- מחר מישהו מחליט שהוא פותח בלב השכונה מרכול, האם יש לנו אפשרות להתנגד אז? אין לנו אז אפשרות להתנגד. ולכן אנחנו בכל מקרה- כשמעלים את כל הדעות ואת כל הדברים, צריך להבין שאנחנו נמצאים בין לבין. ואנחנו גם צריכים להבין עוד דבר אחד שהוא חשוב, אני לא אגיד. אחר כך, אם בכלל, כי אני לא רוצה לפגוע בסיכוי לאשר.

מר לדיאנסקי:

תשאיר אותנו במתח.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

לא, לא חשוב, זה דברים שטקטית אסור להגיד, כי לפעמים- דברים כאלה בכוונה אנשים אחר כך לוקחים כדי לטרפד את העניין, אז אני לא רוצה.

בכל אופן, נדמה לי שזה הסיכום שעומד כאן בפנינו, ואני מציע שנשמע מה יש לאנשים להגיד, אם יש להם משהו לתרום, להוסיף, לחדד וכן הלאה.

דרך אגב עוד דבר אחד : אם לא אצליח לסכם את הדיון היום, יש לנו בדיוק שבוע כדי לאשר את הסיפור, גם אם אצטרך ביום ראשון הבא לאסוף אתכם עוד פעם לישיבת הנהלה-על הנושא הזה בלבד- כדי לסכם אותו. ביום שני הבא אני נוסע, אנחנו ביום חמישי הבא צריכים להניח על שולחן המועצה את טיוטת החוק-כדי להעביר אותה במועצה הקרובה. אנחנו צריכים להעביר את זה במועצה ככל האפשר מהר יותר, לפני שיש שוב בג"ץ מול המדיניות הקיימת של עיריית תל-אביב על ידי בעלי המרכולים וראוי לסיים את הפרשה הזאת בהחלטת מועצה כדי שהמועצה תאמר את

דברה ואפשר יהיה לבוא לבית המשפט העליון ולהגיד-זו החלטת מועצת העיר, זה חוק העזר, זאת המדיניות.

עד כאן.

מר לדיאנסקי:

זו עתירה חדשה?

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

עתירה חדשה מלפני שבועיים.

עו"ד סלמן:

זו עתירה מינהלית במחוזי.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

מחדש, נגד המדיניות שאותה אנחנו מקיימים היום.

מר לדיאנסקי:

דה פקטו בחצי השנה האחרונה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

כן , נכון.

ניסיתי לכסות את היריעה שבפניה אנחנו עומדים, ומרגע זה לבקש זכות דיבור ולא להתנפל ולא להפריע.

מר סולר:

דבר ראשון-אני חושב שבאופן כללי אני מברך כמובן על העניין, על ההסדרה בעצם של החוק, אני חושב שבאמת הייתה מציאות שטוב שהיא תהיה יותר מוסדרת במשהו שאנחנו נגדיר מראש-כמו שאנחנו עושים כרגע. וגם כמובן אני חושב שדברים כמו, אני מפריד, אני באמת חושב ששבת לא צריכה להיות פרוצה לחלוטין ובאמת צריך להיות איזשהו איזון בין אותם מרכולים לבין כל מסחר שהוא, וגם ההגבלה הזאת- אני מבין מאיפה היא מגיעה. אני רוצה להעיר רק שתי הערות: האחת- לגבי הנספח, התוספת הראשונה עם המספרים. אני חושב שקשה ככה, מהמידע שאני רואה כרגע-בדיזינגוף- אם צריכים להיות 18, 19 או 20. ברור לי מאיפה זה נוצר אבל אני חושב שנכון שעד האישור תיעשה עוד בדיקה-שלא יתפספס כאן איזה משהו, בכל זאת- לא כל יום נשנה

את ההחלטה הזאת, ונראה שאין מקום כזה או אחר שאולי איפה-שהוא לא שמנו לב ונטעה בזה. זה דבר אחד-שהייתי מבקש שנבדוק את העניין.

דבר שני, משהו יותר רחב. אני מבחינתי מפריד בצורה מוחלטת בין שני סוגים של מה שנקרא כאן מרכולים. בין הפיצוציה-הקיוסק, יגידו שנכון שהקיוסק של פעם היום נותן עוד כמה מוצרים

מעבר לשתייה וסיגריות, אבל קל מאוד לזהות כשאתה הולך לרחוב-מה זה קיוסק ומה זה מכולת או סופר. אפשר בצורה הכי פשוטה בעולם גם להגביל את זה מבחינה חוקית- מבחינת שטח של מקום כזה. אני חושב שקיוסקים זה דבר שבכלל לא צריך להיכנס לחוק הזה מבחינת דבר שהוא מוגבל בעיר, כי זה מקום שנותן שרות בסיסי, כל אחד שרוצה באמת רגע לקנות משהו קטן שחסר לו, ולא משהו ממוצרי סופר אלא ממוצרי קיוסק, אם זה סיגריות ואם זה בקבוק מים-אין שום סיבה בעולם שנגביל את זה, ואני אישית מבקש לשקול בשנית אולי בכלל להחריג את המוצר הזה ולאשר אותו כמו שאנחנו מאשרים בתי קפה ומסעדות וברים ובתי קולנוע.

לגבי מכולות וסופרים- טיב טעם, AM-PM ,כל הדברים האלה, אני מבין לחלוטין את הרצון כאן להגביל, אני חושב שאפשר לעשות את זה, אני חושב שבצורה שהיא דומה רעיונית למה שקורה היום בבתי מרקחת, שיש על כל שטח מסוים , קוטר מסוים של שטח- יש איזשהו מקום שבו כל תושב יכול להגיע למקום כזה כדי להשלים את מה שהוא צריך. אני חושב ששם זה כן דבר יותר נכון, ואפשר לעשות חשיבה כזאת. אבן גבירול- 24, כולנו מסכימים כאן שאם יהיו 24 AM-PM באבן גבירול-זה דבר מזעזע, אבל אם יהיו 24 קיוסקים קטנים-פיצוציות, זה דבר שאין אתו בעיה. זה קצת מוזר שהם נמצאים ביחד לדעתי, אני אשמח אם זה יישקל בשנית.

<u>מר משי:</u>

קיוסקים זה מוצר שעבר מן העולם.

אין כזה דבר.

<u>מר סולר:</u>

אמרתי בכוונה. התחלתי ואמרתי-קיוסק- פיצוציה, כאשר אני הולך באבן גבירול-קל לי מאוד להבדיל מה זה קיוסק ומה זה סופר, וקל מאוד להפריד בין הדברים על ידי שטח מרובע, להגביל את זה בשטח ונראה.

<u>מר גלעדי:</u>

היות וכבר דיברתי, דיברנו בפורום סגנים, היות שהדיון הזה הוא דיון-כמו שאתה הגדרת אותו-די משמעותי הוא עקרוני, הוא שינוי שלא הולך ברגל. אני אדם מסורתי, אני לא חרדי ולא דתי, אני מקפיד לשמור פחות או יותר על שבת, גם משפחתי, ואנחנו נכנסים פה למעשה, נגררנו למעשה בהחלטה של בית משפט לקבוע משהו שהוא למעשה משנה את הנורמות שחיינו, נתנו לכולם

לחיות וכולם חיו יחד עם כולם, כאשר זה עצם עין פה וההוא עצם עין שם, ונתנו לכולם לחיות פחות או יותר באותו מקום, כשהעיר תל-אביב למעשה ממשיכה לתת את החיים-גם לציבור הדתי, גם לציבור המסורתי וגם לציבור האחר.

כפי שאמרתי בפורום סגנים, אין ספק שצריך לשמור על אזורי התיירות בעיר תל-אביב יפו, וכחלק מתוך השמירה על אזורי התיירות יש הכרח לשמר גם את הנושא של עסקי הבילוי , אבל גם את העסקים של הפיצוחיות, של המיני-מרקטים ,באזורים של רצועת החוף ובאזורים שאנחנו הגדרנו אותם כאזורי מסחר- כמו נמל יפו, נמל תל-אביב, וכך הלאה, ששם זה לא רק מסחר של פיצוציות, יש שם גם דברים נוספים. אבל אלה מתחמים שהגדרנו אותם והם מתוחמים וסגורים.
לבוא היום ולאשר את הנושא כאשר אני אומר עוד פעם, ובהתייחסות ממש ככה ברמת קריאה מהירה של האזורים פחות או יותר, אני מכיר את הרחובות, מכיר את הצרכים, הכמות נראית לי כמות גדולה של 300 מקומות. ונכון כמו שאמרת – שיש 15,000 עסקים שהם דורשי רישוי. יחד עם זאת-כמו שאמר ידידנו אלון, ב-24 AM-PM באזור אבן גבירול וצריכים לנסות ולשלב. אנחנו כרגע למעשה מצלמים תמונת מצב של העסקים הפעילים בעיר תל-אביב יפו במקומותיהם הם.
הם גם נמצאים פחות או יותר באזורים של הצירים המסחריים הראשיים של העיר: אבן גבירול, בן יהודה, דיזנגוף ורחובות נוספים-ששם למעשה הפעילות הענפה-שהיא גם צורך של הקהילה המקומית. אבל, כשאנחנו באים ומקבעים נניח באבן גבירול 24 עסקים מפה ואילך, אני חושב שאנחנו צריכים כפי שאמרתי, רון, לרדת לרזולוציה של רחוב רחוב ולדעת מה אנחנו צריכים באותו רחוב. היום יש 24, O.K, אבל נניח שבמהלך 5 השנים הקרובות ייסגרו 15 פיצוחיות, מישהו אמר שהמספר של 24 הוא המספר הנכון שנותן אופי ואפיון לאותו רחוב ונותן את השרות? יכול להיות שרק 15 מספיק?! ויכול להיות שמספיק יותר או פחות. צריכים לקבוע שברחובות מסוימים אנחנו, תוך כדי העבודה של הצוות המקצועי, שירדו לרזולוציה-מה הצורך האמיתי במספר עסקים של המיני מרקטים והפיצוחיות באותו מקום, ואז לאשר את המגמה הזאת, אבל כאשר עסק נסגר, ואנחנו קבענו נניח שבאבן גבירול יהיו רק 4 או 14, אז זה מספר הברזל, וממנו כל מי שנסגר- לא מקבל חלופה לאותו עסק שייפתח לאחר מכן למיני-מרקט או לפיצוחייה. כדי: א. לנסות ולצמצם ולאזן מצד אחד את הצורך לתושבי העיר- לתת להם את השרות, אבל מצד שני לנסות ולשמור על סטאטוס קוו פחות או יותר, בלי פריצה של המסגרת של השבת. ועוד פעם אני אומר: אני לא מהחרדים, אבל אני חושב שיש ערך לנושא של שבת, לי, כאדם מסורתי-שאני מתפלל בתקופה האחרונה 3 פעמים ביום, אני חושב שיהיה לי קשה, יהיה לי קשה ולא רק שיהיה לי קשה, אני לא אצביע בעד פתיחת עסק בשבת, אני אצא החוצה. זה הנהלה, לאחר ההנהלה במועצה- אני אומר שאני לא אוכל להצביע, היות שאני אדם שמתפלל, ויש לי ציבור, חוץ מהציבור שאני מייצג אותי-שהוא מסורתי פחות או יותר, לא דתי. הרב אלנתן קודם דיבר אתי ואמר לי- אולי באזור התקווה נקבע שברחוב האצ"ל נסגור את הנושא של הפיצוחיות בשבת, אמרתי לו שזה

לא הגיוני כי רוב הציבור שלנו בסופו של דבר גם נוסע בשבת. אני לא נוסע, אבל רוב הציבור שלנו גם נוסע בשבת והוא צורך את הדברים האלה. אין לך איזשהו משהו באזור דרום מזרח העיר, משהו שהוא פתוח כמעט בכל מקום ובכל פינה. יש ברחוב האצ"ל ויש בעוד מספר נקודות קטנות בסוף רחוב יגאל אלון, שזה למעשה השרות שנותן לתושבים-שהם מה שנקרא- מסורתיים

LIGHT. שהם נוסעים בשבת, הם קונים, הם מעשנים, אבל אתה צריך לתת להם את השרות. ולכן אני לא בעד לנסות ולפרוץ את המסגרות אלא לנסות ולמצוא את האיזון הנכון-שמצד אחד יש פתיחת עסקים, אבל יש איזון בנושאים האלה.

מר לדיאנסקי:

קודם כל אני באופן מאוד קל הייתי יכול לקחת את החלק הקיצון שלך, את החלק מה שנקרא-השמאלי, האגף השמאלי בעניין הזה, כי מבחינתי אני הייתי רוצה שיהיו כמה שיותר חנויות פתוחות בשבת, ואנשים ביום החופשי שלהם יוכלו ללכת ולבלות, וליהנות. אבל כאן יש איזושהי הסדרה בעיני, שהיא הסדרה של צילום מצב. בעצם לוקחים את מצב העיר נכון להיום, שאגב, לפחות לפי מה שאני זוכר בקדנציה האחרונה, אף אחד לא יצא מגדרו על מנת לסגור עסקים בשבת. גם אתה ארנון-שמדבר עכשיו על הקטנת מספר העסקים שעכשיו הולכים להסדיר אותם בחקיקה, אני לא זוכר אותך מדבר על הקטנת מספר העסקים בשבת, ולכן יש פה באמת, ראש העירייה דיבר קודם מילים גבוהות אבל גם נכונות בהקשר של-לראשונה בישראל הולכים להסדיר משהו בחקיקה. ואני שמח שתל-אביב עושה את זה, כי עד היום בעצם מה שאנחנו עשינו-זה שיחקנו בכאילו עם עצמנו, הגענו בשבתות באמצעות הפיקוח למרכולים, נתנו דו"ח, שתו אולי כוס קפה,

קריאה:

היה אסור להם לשתות.

מר לדיאנסקי:

והפקחים הלכו.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

לכולם היה יותר נוח.

מר לדיאנסקי:

זה הסדר כזה שלכולם באמת היה יותר, אבל מה לעשות, כפו עלינו להסדיר את זה בצורה אמיתית , ובסופו של דבר אני חושב שהדבר נכון, ואני מקווה שזה ישמש גם דוגמא לרשויות השלטון והמדינה, אולי קצת ללכת לכיוון של הפרדת דת ומדינה וכו', אבל זה כבר עניין אחר. יש לי רק שאלה אחת לגבי עניין המתחמים. יש פה את המתחמים שהוגדרו כמתחמים שבהם ניתן יהיה לפתוח בשבת. חסר לי פה את שרונה-שזה מתחם שאני מבין שתוך חצי שנה הולך להיות מתחם שוקק חיים והוא לא מוסדר בחקיקה כאן.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

נכון.

מר לדיאנסקי:

אז אני שואל למה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

כי אין אצלי מושג שנקרא מתחם. יש אנשים שקבעו לעצמם מילה- קראו לה מתחם. גם שרונה זה חלק מהעיר. שרונה זה אזור חדש, הוא לא היה חלק מהסטאטוס קוו הזה, הוא לא היה קיים ולכן אנחנו בחרנו שלא לאשר אותו. מי שגם מסתכל על המפה של העיר מבין שעדיף היה ששרונה תישאר מקום שבו יוכלו לעשות ימי הולדת בפארק במרכז העיר, ולא אתר מסחר שתוספת מרכולים בו לא הייתה עוזרת, אבל מה שאתה אומר זה להפוך אותו לקניון פתוח-שאני חושב שלא היה נכון לעשות אות במרכז העיר. ולכן מתוך גם התחשבות, ואני אומר את זה בגלוי, בסה"כ האינטרסים, כולל חברי, אני אמרתי-שאני לא חושב שצריך לעשות אצבע בעין ולא להרחיב את המעגל.

מר ספיר:

מה עוד שמסעדות ובתי קפה מותר.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

וודאי.

מר ספיר:

השאלה היא רק- האם מכולת-כן או לא.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אני אומר עוד דבר, אפשר לרשום את זה, זו דעתי. העוצמה של שרונה כמרכז העיר ומרכז אזור מסחרי שוקק חיים בלב העיר, שמביאה אליו הרבה מאוד אנשים במהלך כל השבוע, בסופו של דבר בסה"כ היא לא נפגעת אם יירגע שם ואפשר יהיה לבוא לשם כפארק שבאים לקיים ימי הולדת-כפי שהוא היה והוכיח את עצמו בעבר. ולכן אנו מציעים שלא להרחיב את היריעה, בטח לא בשלב זה, החוק כרגע מדבר על תקופת מעבר של 5 שנים, נלמד את הנושא, בעוד 5 שנים תהיה קדנציה חדשה, מועצה חדשה, תשב על העניין, תוכל להחליט. עוד הרבה דברים יקרו, הרבה מים יזרמו בירדן.

מר לדיאנסקי:

טוב.

אני אסיים רק, וזו בעצם התשובה גם לגבי כל יתר ההערות, כי רציתי לגעת גם בעניין- שפתאום מחר או בעוד שנה יהיו פה 20 סופרים באבן גבירול, זה לא נראה לעין, אבל גם חוק עזר וגם את התוספת אפשר לשנות בעוד שנה-שנתיים-שלוש, זה דברים שהם דינאמיים הרי.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

כן. כל דבר הוא דינאמי. בסופו של דבר המועצה סובברנית גם לחזור ולדון בזה בעוד חצי שנה ולהחליט משהו אחר.

מר לדיאנסקי:

כן.

בקיצור, אני מברך על החוק ועל התיקון לחוק.

מר המאירי:

רק הערה אחת בהתייחסות לדברי קודמי.

בעמוד 2 יש באדום סעיף ג-1 – שנותן הגמשה רבה מאוד לקיבוע. כתוב שם: "ראש העיר רשאי מעת לעת להוסיף או לגרוע מהרשימות המנויות בתוספת הראשונה".

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

נכון.

כי אני אתן דוגמא-שאם מחר בבוקר תבוא המכולת שעלה כאן לגבי הקיפוח בעניין המסחרי ותבקש לפתוח בשבת- יצטרך ראש העיר לשקול האם לאפשר לה או לא. והוא יצטרך לעמוד גם, לפי דעתי, לפני בית המשפט, במידה שיבוא, עם העובדה שהנה התרתי, ואם הוא יבוא-אני מאפשר לו, כי הרי על זה הייתה הטענה.

מר להט:

מי שקרא את שני פסקי הדין באמת יכול להצר שלא אימצו את הקו של בית המשפט המחוזי, אבל אין לנו ברירה ואנו צריכים לקבוע חוק.

אני מקווה שהשמחה שלנו לא מוקדמת, כי כידוע לכם החוק הזה צריך אישור של שר הפנים, ואני לא רואה את שר הפנים-גדעון סער- מאשר את החוק הזה.

נושא נוסף, אני חושב שאנו הולכים להגיע לבית משפט , יש פה עניין של שוויוניות, אלוהים יודע איך נעבור את כל הדברים האלה.

HAVING SAYS THAT, אני חושב שמה שאתה אמרת רון-אני מסכים אתך ב-100%. אני כאדם חילוני באמונתי, יהודי בדתי, חושב שצריך לשמור על הסטאטוס קוו הקיים, ואם- כפי שהובהר פה, הדבר מהווה צילום של המצב הקיים, אני חושב שזה המצב.

אני רוצה להצטרף למה שנאמר קודם שהחיים הם דינאמיים, ואני מעריך שיהיו דברים שיחייב אותנו בהמשך לדיונים נוספים, אבל זו הצעת החוק. אני לא נכנס לנושא של החוק עצמו והניסוחים-אני סומך על עורכי הדין וכמובן על עוזי. אני צודק במה שאני אומר-שאנחנו צריכים אישור של שר הפנים?

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

ברור. כל חוק.

מר להט:

ולכן אני אומר- אני חושב שיש לנו עוד דרך ארוכה, ואני בעד הנושא הזה ומאחל בהצלחה.

מר זמיר:

אני רוצה בכל זאת, בגלל שהדיון הוא דיון גדול, לחזור בכל זאת במשפט על מה שאמרתי בפורום סגנים. אני בפורום סגנים הבעתי עמדה אחרת. סיפרתי, אני גר במרכז תל-אביב, אני עושה את קניותי בסוף השבוע, תמיד כשאני עושה אותם בסוף השבוע יש תור בכל אחד מהמקומות בכיכר רבין.

הסתכלתי על החוק וכן קראתי אותו, וחשבתי גם על השיקולים של מה הוא הולך לייצר לנו אחר כך. אני מסכים אתך שיש פה שאלות של שוויון וכדומה. גדעון סער זה נושא אחר, אבל אני אמרתי דבר כזה. אני חשבתי שלו זה היה תלוי בי, יש כמות פיצוציות ומכולות שפתוחות היום בתל-אביב גם ככה, זו הכמות בגדול שהשוק צריך, ומה שהיה נכון לעשות לעירייה הזו הוא להגיד- בעצם במציאות של 2014 פיצוציות ומכולות עד 800 מ"ר זה כמו מסעדות ובתי קפה וברים. אם פתחת כבר ואתה קיים, אתה יכול לפתוח גם בשבת. אני חשבתי שכך-כל אחד שהוא בעל עסק- יש לו

הזדמנות שווה לפתוח, אני חשבתי שמבחינה מסחרית זה לא יובל בעיני לפתיחה של עוד עסק אחד כתוצאה מכך כמעט, כי אם שווה לו לפתוח 6 ימים, זה שמותר לו עכשיו גם בשבת לא יביא אותו לפתוח עסק שלא היה קיים קודם, זה לא INSENTIVE מספיק גדול. ואז לא היינו צריכים להתכנס פה, לא לגבות היתרים ולא לעמוד בקריטריונים, ולא להגיד- שנה אחת, ואתה כן ואתה לא, אלא להגיד- כמו שכל מסעדה. אנחנו לא מערערים על כך שיכולות להיפתח עכשיו 40 מסעדות באבן גבירול, ולכולן יהיה ברור שמותר לפתוח בשבת. אז בוא נגיד שבצרכים של 2014,

מר להט:

מה שאתה אומר- מסעדה לרבות פיצוציה וקיוסק.

מר זמיר:

כן. ובית קפה, כן. ואז כל ההתעסקות הקטנה הייתה נחסכת מאתנו, הביקורת הציבורית- המשפטית על אפליה או חוסר שוויון הייתה נחסכת מאתנו, היינו יכולים לקבע את זה כניסיון לשנתיים ולראות. אם אחרי שנתיים היינו עדים לאיזו הצפה שבעיני לא תקרה, אז מותר תמיד לחזור אחורה. אבל זה היה פותר לנו המון המון בירוקרטיות, טענות של בעלי עסקים כאלה- לו מותר ולי אסור, ואני עד היום עמדתי בחוק ולא פתחתי ועכשיו אתה מעניש אותי ולא סופר אותי בזה, וכד' וכד', ובסוף זה יצלם את אותו מצב אבל זה ישיג עוד מטרה שהיא מטרה של העירייה הזו תמיד, בכל התחומים, והיא המטרה הספרותית כלפי העסקים. זה פתרון של הליך בירוקרטי יותר נכון, עם הרבה פחות הבוגר'ס, וזו הייתה דעתי.

אני עדיין אגב, אחרי כל הדיון הזה חושב, שהיות שהתוצאה תהיה כמעט זהה-אז ההחלטה האחראית לקבל היא החלטה ברוח זו, כי היא עושה פחות, היא מייצרת פחות.

אבל אני מקבל את העובדה שאני לא פה לבד, ואני מקבל את העובדה שיש פה עוד נציגי ציבור- שיש להם ציבורים שהם גם צריכים לבוא ולהסביר להם אחר כך את הדבר הזה, ואני מקבל גם את זה שאגב, גם אני לא מעוניין שהשבת תהיה ככל יום, בכלל לא, אני פשוט חושב שבעניין הזה זו הייתה הדרך היעילה. אני מקבל גם את ההצעה כפי שהיא עכשיו. אני מאוד מסכים עם מה שאמר אלון, אם יכולנו לייצר מנגנון שעד גודל מסוים, עד 30 או 40 או 50 או 60 מ"ר זה הכל נחשב פיצוציה ועם זה אין לנו בעיה, ואנחנו רק הולכים על הגדולים ומגבילים אותם, אז בכלל זה היה פתרון נכון בעיני. והיה חשוב לי לומר את זה- שזה בעיני הכי הגיוני לעשות.

מר סולר:

אם אפשר רק להשלים מילה:

גם החוק עצמו מבקש כפל במשכורת של מי שעובד בשבת, כך שתנאי השוק אוטומטית- לא תמיד הוא ירצה לפתוח בשבת, לא תמיד יהיה לו נכון מבחינה כלכלית.

גב' להבי:

אני מתנצלת שלא הייתי בפורום סגנים.

קודם כל אני רוצה לברך על הסדר, אמנם הוא נכפה עלינו ואם היינו יכולים להמשיך את ההתנהלות כפי שהייתה, אבל נדרשנו לזה על ידי בית משפט.

אני נצמדת לדברים שאמר ראש העיר קודם לכן-שגם בנושא תחבורה ציבורית וגם בנושא העסקים בשבת אנחנו רוצים לתת את השרות לתושבים ולאפשר את זה בצורה מידתית, בצורה

שלא פורצת את הגבולות ולא הופכת את יום השבת ליום חול מבחינת ההיקף וההיקף של ההתנהלות.

ישנן כמה שאלות שלי לעניין של הדבר הזה ואני רוצה לשאול: בהיתר לילה יש לנו מפה שכתובה כאן בצורה מפורשת כמפה שהיא ברת שינוי בנפרד מהחוק. אני שואלת את עצמי אם הרשימה שמצורפת לחוק היא לא הופכת להיות רשימה יותר מחייבת ממפת הלילה. זאת אומרת, בהנחה שאנחנו רוצים להיות גמישים-האם לא היה צריך להגדיר את זה כמו מפת לילה- שמצטרפת לחוק ושהיא נפרדת. שימו לב פשוט לסעיף שמדבר על מפת לילה,

מר לדיאנסקי:

זו תוספת לחוק.

גב' להבי:

כן. הבקשה להיתר לילה תיבחן על בסיס מפה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אני לא מבין את ההערה.

עו"ד סלמן:

זה ברור שהרשימה היא מעבר למדיניות של היתרי לילה, שהיא חוץ סטטוטורית. הרשימה הזאת היא כן באה לייצר איזשהו משהו שיש לו יותר קביעות, אין ספק שזו הייתה המטרה. יחד עם זאת, יש את אותו סעיף גמישות שקודם הוזכר פה, ג'1 בעמוד 2,

גב' להבי:

אבל אז אתה פותח חוק עזר, לא מפה.

עו"ד סלמן:

לא. שהוא מאפשר שיקול דעת להוסיף או לגרוע. צריך לזכור, ואמרו את זה כבר פה, החוק הוא חוק סטאטוס קוו, הוא חוק שבא להסדיר מציאות קיימת, מציאות שהייתה דה פקטו- להסדיר אותה דה יורה. ולכן אנחנו התלבטנו גם בהקשר למה שאסף אמר, אנחנו התלבטנו לגבי הנושא של להפוך את זה למשהו גורף ולתת לכוחות השוק לעשות את שלהם, אבל התשובה הייתה שזה לא נכון בנסיבות העניין כי יכול להיות שזה יעביר איזשהו מסר של פריצת הסטאטוס-קוו, של הגדלת הכמות מצד אחד, ומצד שני זה גם ייקח לנו את הכלי האכיפתי שראש העיר דיבר עליו קודם, את

היכולת באמת לפקח ולבקר על הכמות, ולכמות יש משמעות בחוק מהסוג הזה. זה לא כמו היתרי לילה, זה מצב שונה, הרגישות שלו והעוצמות שלו.

גב' להבי:

אז אני מצטרפת לחשש שהביע אלון סולר. אני מסתכלת למשל על שינקין, רחוב שאני מכירה במקרה, וכתוב שם שמותר 2, ואני יודעת שיש שם שני AM-PM, יש שם מכולת, יש שם כמה קיוסקים.

עו"ד סלמן:

במקרה אני מכיר אותו גם, יש שם AM-PM אחד ופיצוציה אחת.

גב' להבי:

מה שאני חוששת זה- שאלה שלא פתחו, ואנחנו צילמנו מצב של אלה שפתחו, אנחנו יוצרים איזושהי מגבלה –שהיא לא הוגנת כלפי מי שכן מעוניין.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

יש בחוק לכן את אותו סעיף שאומר-שראש העיר יכול לשקול ולהביא כאן את העניין, כדי לא לייצר את אותו קיבוע. אני לא מאמין שייפתח עוד אחד.

עו"ד סלמן:

בלי לתקן את חוק העזר.

מר זמיר:

אני רוצה להוסיף על זה מיטל. אני שאלתי את השאלה שלך וקיבלתי תשובה משביעת רצון. אם יש שניים-אחד שפתח ואחד שלא פתח, ועכשיו קיבענו את המספר אחד, והחוק נכנס לתוקף, וזה שפתח- צריך להתחדש לו פעם בשנה. אפשר להחליט גם-שאם החלטנו שבשינקין צריך אחד, שנה

אחת זה ההוא שפתח ושנה שנייה זה השני. הרעיון הוא לגבי המספר, לא לגבי העסק עצמו אלא מספר העסקים שאנו מרשים בכל רחוב, ולנהל את זה בטבלת צדק.

גב' להבי:

עוד שאלה: מאחר שאנו גובים אגרה, והאגרה מדברת על עד,

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

אגרה לא מופיעה פה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

לא גובים אגרה.

עו"ד סלמן:

חוק העזר הזה הוא לא חוק אגרה.

גב' להבי:

האגרה היא לשנה בעד היתר לילה?

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אגרה זה סיפור אחר. מותר לעיריית תל-אביב יפו להחליט בכל זמן נתון האם היא כן גובה אגרה או לא גובה אגרה תמורת ההיתר.

גב' להבי:

אז אני רק רוצה לומר את עמדתי.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

עזבי את עמדתך, כרגע לא גובים.

מר לדיאנסקי:

זה להיתר לילה, זה לא לפה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אם נעלה את העניין כדי לגבות-תגידי את עמדתך, כרגע לא מעלים.

מר גורן:

למרות שאני לא חבר וועדה, אני אשמח להתייחס.

אני מבין פה הרבה מהצרכים שעלו ונראה לי שכן היה פה ניסיון לעשות איזשהו איזון וחשיבה איך למצוא את שביל הזהב דרך האמצע. אבל אני רוצה להזכיר כמה דברים: קודם כל אני מדבר עכשיו מההיבט היותר- נקרא לזה סוציאלי חברתי, למרות שכמובן ברקע הדברים אני אדם דתי,

וכל הנושא של היתר לעסקים בשבת גם לא קל עבורי, אבל אני רוצה לדבר רגע מההיבט החברתי. הסיפור שהיה בבג"ץ- מי שקרא את הדיון שהיה שם ואת ההחלטה, באו בעצם בעלי המרכולים ואמרו שבן אדם שלא רוצה לעבוד בשבת, יש לו משפחה, כאשר מדובר ברשת- כמו AM-PM וכדומה זה פחות בעיה, כי זה רשת שמעסיקה עובדים, יש עובד שרוצה לעבוד בשבת כי זה שכר יותר גבוה כמו שאמרנו, יש עובד שלא רוצה, עושים את האיזונים, נותנים תורנות, זה עובד פה, זה עובד שם. כשמדובר בבעל מכולת פרטי שזה המכולת שלו-שאבא שלו לפני 40 שנה ייסד אותה וכו', אין לו את הכסף להעסיק פה עובד בשכר כפול בדרך כלל, הוא עובד בעצמו, ואז הוא לא רוצה לעבוד כי יש לו משפחה והוא רוצה את יום השבת כיום מנוחה, ובסופו של דבר גם הביאו כל מיני נתונים שבאמת עד לפתיחת מקומות מסוימים באזור שלהם בשבת, הם מכרו כך וכך כמות של דברים והרוויחו איזושהי כמות של כסף, ואחרי זה ההכנסות שלהם ירדו בצורה משמעותית. מה אני רוצה להגיד בזה? בעצם צילום המצב שעשינו פה, ואני רואה שבאמת הייתה עבודה מאוד מאוד משמעותית- לקחת את הנתונים בצורה הכי מדויקת וטובה, אבל צילום המצב הזה לכאורה-שאנחנו אומרים- זה מצב השוק היום, זה מצב שפגע באנשים ועדיין פוגע בהם. זאת אומרת, עדיין אנשים פה בשורה התחתונה, בעלי מכולות שנמצאים באזור הזה, ואני מדבר אתכם על בערך 100 בעלי מכולות פחות או יותר שבלב תל-אביב בעיקר נמצאים-רובם, הם באו ואמרו- אנחנו נפגעים מהמצב הזה שקיים כיום.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

נכון.

מר גורן:

נכון, יש כוחות השוק.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

לא. יש את הצרכים של תושבי תל-אביב.

מר גורן:

אני אגיע, שנייה.

מר ספיר:

זה השוק.

מר גורן:

לא. אני חושב, תסלחו לי,

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אני דן רק בין אנשים צודקים, אף פעם- לא אחד צודק ואחד לא, אני דן כל הזמן בין אנשים צודקים.

מר גורן:

אני חושב שאם אנחנו מסתכלים על הצרכים של תושבי תל-אביב, בואו ניקח לדוגמא את רחוב אבן-גבירול. אנחנו מגדירים פה רחוב אבן גבירול שהאורך שלו הוא ככה וככה, ואנחנו אומרים- בואו נפתח 24 חנויות, כי זה מה שקיים היום.

מר ספיר:

פתוח.

מר גורן:

בסדר, בואו נשאיר את 24 החנויות שיש היום.

אם נחלק את אבן גבירול למקטעים ונראה 24 חנויות, יוצא לנו מצב, נגיד, אני הייתי אומר- לצרכים של תושבי תל-אביב,

מר לדיאנסקי:

סליחה שאני קוטע אותך, זה קיים.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

הוא יודע.

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

הוא אומר- תיפתח חנות ליד חנות, זה מה שהוא אומר.

מר גורן:

נכון.

גב' לסקי:

מה שהוא אומר-שהמצב מלכתחילה הוא לא חברתי מאחר שמי שלא פתוח,

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אבל מותר לו להגיד מה שהוא חושב.

גב' לסקי:

אבל הפעם אני מסכימה אתו.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

את לא מסכימה כי הוא עוד לא אמר.

מר גורן:

אותו בעל מכולת – מאוד קשה לו, הוא מרוויח פחות, אחרת הוא לא היה הולך לבג"ץ. אחרת הוא לא היה הולך לבג"ץ ועושה את כל הסיפור הזה.

ולכן אני אומר דבר כזה: אם אנחנו מסתכלים על הצרכים, שהם צרכים ואני לא מתעלם מהם, ואנחנו חיים פה בעיר תל-אביב-עיר חופשית ופלורליסטית, וזה בסדר גמור, וזה העיר שבחרנו לחיות בה בסופו של דבר, ואנחנו אומרים-בואו נאזן בין הצרכים לבין רצונם של אנשים להתפרנס בכבוד בצורה באמת נכונה וטובה, עם השבת. ואני אומר: לא תמיד המצב היום, זה ש-24 חנויות באבן-גבירול פותחים בשבת, זה אומר שבן אדם שגר באבן גבירול, בנקודה מסוימת ברחוב , והוא רוצה לקנות בשבת, לא בטוח שהוא צריך בדיוק את כל אותם 24.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

זה לא בשביל אנשי אבן גבירול, זה גם בשביל אנשים שמגיעים לאבן גבירול מאותם רחובות רחוקים-שאין בהם.

מר לדיאנסקי:

וגם מראשון, גם מראשון לציון.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אבן גבירול הוא רחוב מרכזי.

מר גורן:

אז עוד יותר, אז אדרבא ואדרבא. אם הוא נוסע כבר מראשון לציון למקום אחר,

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

לא מראשון לציון. לא חשוב, O.K.

מר גורן:

אז הוא גם יכול לנסוע עוד 5 דקות ולהגיע לאחד אחר שפתוח.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

לאן הוא נוסע?

מר גורן:

אם הוא מגיע ממקומות אחרים, זה לא שהוא צריך את ה-5 דקות ליד הבית שלו. זאת אומרת, שאם יש 12 שפתוחים, סתם לדוגמא באבן גבירול, הוא גם יגיע לאותם 12 בלבד.
לכן אני אומר דבר כזה, לדעתי: הרעיון שאלון מציע, שאומר- פיצוציות או מקומות קטנים שהם לא פוגעים בצורה מהותית בבעלי המכולות, והם באמת אולי לדיון בנפרד, שצריך לחשוב עליו בנפרד- זה משהו אחד. המכולות ואותם מקומות שפתוחים היום, ושוב לדעתי המצב היום פוגע באנשים מסוימים ולכן היה את כל הסיפור של הבג"ץ, אני חושב שלכן- לקחת את הצילום של מה שקיים היום ולהגיד-בואו נאשר את כל מה שקיים היום-זה לא המצב הנכון.

מר המאירי:

רק שאלה אם אפשר- ליועץ המשפטי:
יש פה תחום מסוים שהוא לא בסמכות העירייה, הנושא הזה של היתרי עבודה בשבת, שהוא בתחום משרד העבודה ומשרד הכלכלה. הזכירו פה את אישור שר הפנים.
האם לא יכולים לטרפד את ההסדר שלנו-דרך אכיפה, כי נדמה לי שאין פה אף היתר.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

כמו שיכולים לטרפד אותנו גם היום דרך אכיפה, ובעלי העסק צריכים לפתור את הבעיה באמצעות העסקת אנשים בהתאם לצורך. יש חוק במדינת ישראל, לא השתנה שום דבר.

גב' לסקי:

אני רוצה במספר מילים להמשיך את הקו של חיים במספר נקודות.

בעצם השאלה החברתית שמעוררת ההצעה הזאת היא ניכרת בעיקר לגבי עסקים קטנים, כשמדובר בבן אדם אחד שהוא זה שמתפעל את העסק, ואין ביכולתו גם היום, כאשר מצלמים את המצב הקיים, לתפעל את העסק בשבת. זאת אומרת שהמצב הקיים בעצם מצלם מצב שהוא פוגע

בעסקים קטנים. כי הוא אומר : אני לא יכול לפתוח את העסק שלי בשבת מאחר שזה רק אני או ומשפחתי, ואם אני פותח בשבת-אז לא יהיה לי יום מנוחה בכלל. אז יש את העסקים הגדולים-שעד היום יכלו לפתוח כי הם יכלו לעמוד בקנסות ויש להם צוות עובדים רחב יותר, והיום אתה אומר להם-זה בסדר.

אתם תתפלאו, אבל אני הפעם בעד קביעת אגרה, היטל של עסקים מעל 100 מ"ר, שיהיה איזה מן קנס לאלה שמעדיפים כן להיות פתוחים בשבת, על חשבון אלה שהם גדולים והם חזקים ויש להם הכנסות מרובות, על חשבון אלה הקטנים שהם אינם יכולים לעשות. זה דבר אחד שרציתי באמת להגיד, ואז להתחשב בנושא החברתי.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

תרשו לי רגע, אני מוכרח להגיב על כמה דברים כדי להבהיר אותם.

תשמע, אני חי במציאות, ובכלל- כל מי שמקבל החלטות, שהוא מחליט בין צודקים, כולם צודקים. הנת"צ באבן גבירול-שהחלטתי על קיומו, הביא לשינוי פני העסקים ברחוב. הוא הביא לידי כך שאותם עסקים-הדורשים עצירה קיצרת מועד כדי לבצע קנייה וכן הלאה וכן הלאה, נהרסו. פגעתי בהחלטה שלי. כאשר העברתי את שביל האופניים מרחוב בלוך, יצרתי מציאות ש-70 חניות שהיו לאותם תושבים-נגרעו מהם. הם כולם אנשים קטנים. בכל ההכרעות שאני עושה אני מכריע בין אנשים צודקים, אבל אני מכריע לגבי הרוב הגדול של תושבי תל-אביב מול הפגיעה שאני גורם בקטנים. זה בדיוק היה המצב הקודם.

לא סתם אמרתי את אותו דבר- שבמדינת ישראל-שבה אני יושב היום ומתדיין כאן בדיון ארוך-יש מסחר ענף בכל התחומים, כולל קניות של שמלות ונעלים ו-1,001 דברים, במגה סנטרים- בתוך תל-אביב אני קורא לזה,

מר גורן:

בקיבוצים.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

לא, לא בקיבוצים, כי געש זה בתוך וינה, זה בתוך לונדון, זה בתוך פריז.

מר סולר:

שבעת הכוכבים זה יותר קרוב.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

עזוב. מה שאני מסביר לכם שבפועל-אותם מכולות, אותם כאלה נפגעים מ-1,001 דברים.

מרד הנולים שהיה בתקופת המהפכה התעשייתית בכך שהכניסו נולים ופגעו באלה שטוו בידיים- הוא תופעה שאנחנו מתמודדים אתה כתופעה, וכולם צודקים, גם הפועלים שנמנעה מהם עבודה. ואני קטפתי כותנה בידיים, עמדנו בשורה מאות, והיום מגיע הקומביין, עושה ברר וגומר את הכל. כל הפועלים צועקים חמס, אין לנו עבודה, לקחו לנו, הטרקטור לקח לנו. אני לא יודע לתת פתרונות נקודתיים לכל אחד במסגרת תהליכים גדולים-רחבים, שבהם אני כן צריך להצביע על צדק חברתי. ובהיבט של צדק חברתי בעיני-היכולת של תושב תל-אביב למצוא את תחליף המזווה שלו בעניין.

הדבר השני שאני רוצה להגיד: כולם כאן מדברים על גודל. אני רוצה להסב את תשומת לבכם באמת. כשפותח טיב טעם הגדול שם, יש אחד בכל אזור הצפון, וכל אזור צפון העיר הוא כולו חילוני. אבל הגדול הזה משרת את כולם כי הוא גדול. אם נגביל אותו בגודל, אפרופו מה שהחלטנו- ייפתחו עוד. יבואו אלינו, כי הצורך הוא לגודל. הסיבה מדוע באבן גבירול יש, סליחה, בסוף זה נכון, אסף אמר את זה, זה העניין של -כי צריך. הרי אם יהיו קטנים- יהיו תורים עד לכאן ויצעקו חמס, וילחצו לפתוח עוד. האם אנחנו רוצים רצף של 10 קטנים במקום אחד בינוני? כל השאלות האלה הן תמיד עשויות להיות שאלות כל הזמן, וכל אחד ימצא .

לכן מה שאני אומר לכולנו זה את ניסיון החיים שלי בצעירותי. אני הייתי גנן באזור בית הספר הקיבוצי. בקיבוץ-אזור בית הספר זה גם המקום שבו הילדים גרים, אזור בית הספר זה המקום שבו הילדים הולכים מבית הילדים אל תוך בית הספר. ואני הייתי הגנן. כל פעם שהיתי עושה דשא, הייתי עושה את הדשא, הייתי מחכה חודשיים-שלושה, רואה איפה שביל ובמקום של השביל הייתי שם את הבלטות. מה אנחנו עושים היום? אנחנו שמים את הבלטות במקום שעברו הילדים, המקום שהעיר סידרה לנו, המקום שחיינו אתו, שאותו –תוך כדי התחככות יומיומית עם התופעה, ובלי רצון, בניגוד לאחרים-בלי רצון להפוך את העניין הפקר. אני התבטאתי בעבר ואמרתי –שכאשר הטיב-טעם נפתח אני הרגשתי בעניין הזה חריגה מהסטאטוס קוו, אני הרגשתי שיש פה איזו הגזמה למרות שתושבי האזור שלי חוגגים, וגם אני. כי כשאני נוסע לשם בשבת, כאשר מגיעים אלי אורחים ואני צריך מהר לקנות דברים- אני נכנס לשם בנוחיות רבה עם האוטו, עולה עם העגלה שסוחבת אותה המעלית, מגיע לשם, שרות FIRST CLASS, אני מגיע, גומר,

הולך, פנטסטי. אבל הרגשתי בתוך ליבי שבזה אנחנו. לכן בחוק העזר הזה דרך אגב יש את צו ההאטה, צו האטה. לכן בעניין הזה הייתה לי נטייה,

ואני מוכרח להגיד לכם שכאשר אסף הציג את העניין-אני חשבתי שאילו לא היו לי כל המגבלות האלה אני חושב שהיתי מאמץ אותה . אלא שלפי דעתי-כשאתה מאמץ מותר בלי מגבלה- יש פה איתות לא נכון ציבורית. ולכן חזרתי.

רבותי, מה יקרה אם יבואו נוספים? כשהעיר תגדל ותהיה במקום 415,000 תושבים, תגדל ותהיה 500,000 תושבים- המציאות תהיה שונה. נצטרך לדון. תהיה פה מועצת עיר, היא תצטרך לדון ולהכריע מה היא עושה. התושבים אולי יתחלפו, יגיעו הנה הרבה מאוד חרדים, יצאו החלוצים,

יבואו יותר חילונים יצאו החרדים, לא יודע, עיר זה דבר דינאמי. אנו צריכים לשרת את תושבי תל-אביב היום. דרך אגב, המפה שאתם רואים היא המפה שהסתדרה בגדול על פי הצביון של תושבי העיר, אין בקרית שלום מרכול פתוח בשבת.

<u>מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:</u>

הכל סגור.

<u>מר רון חולדאי-ראש העירייה:</u>

אני אומר-אין מרכול פתוח בשבת בקרית שלום. מדוע? כי אין קליינטורה, כי כולם אנשים מסורתיים וכן הלאה, כך שגם המפה הסתדרה על פי העניין.

ולכן אני רוצה להגיד לגבי הדבר הזה שנקרא סטאטוס-קוו. רבותי, מה זה סטאטוס-קוו? כאשר נוסדה המדינה והמציאו את המושג-אמרו-סטאטוס קוו בתחבורה ציבורית בשבת, בחיפה היה-יישאר, בתל- אביב לא היה, לא יהיה. אבל אמרו- תחבורה בשבת. מספר האוטובוסים הנוסע בשבת בחיפה היום הוא הרבה יותר גדול מאשר בימי קום המדינה, מפני שהסטאטוס קוו הוא תחבורה בשבת, לא 15 אוטובוסים שהיו אז.

ולכן אני חושב שאם התמונה שהייתה פה בעיר בגדול הייתה תמונה שלא עוררה דיון גדול סביב השולחן הזה ובחיי היומיום של העיר, כנראה שהיא הייתה נכונה, ואנחנו צריכים לקבל את השביל שבו הלכו תושבי העיר במהלך השנים האחרונות ולאמץ אותו.

ואני מקבל את כל ההערות, ואמרתי שכולם צודקים, אבל שמעתי את כולם ולבסוף הגעתי למסקנה-אם זה אומר כך וזה אומר כך וזה אומר כך, כנראה שהאמת היא באיזשהו מקום כאן, פרט למי שהוא אדם דתי וחושב ששום דבר לא צריך להיות פתוח, כולל מסעדות, כולל הכל, אי אפשר להתדיין על קדושה, על זה אי אפשר. אבל צריך להבין שהחופש של בני האדם-גם הוא קדוש בעיני- לא פחות מאשר הקדושה של מישהו אחר –מול דברים אחרים.

לכן אני מציע לאמץ את זה ולהביא את זה כמו שהוא.

יש לנו שבוע ימים. אם מישהו ירצה באופן דינאמי, מאוד חשוב, יביא איזושהי הצעה, תוספת , עניינים וסיפורים, עדיין הדבר פתוח במהלך השבוע הקרוב – לראות אם אפשר לשנות כאן ושם, בגדול אני מציע לקבל ולאמץ את זה כמו שזה.

אם מישהו חושב שצריך לעשות הצבעה פה-אני מוכן לקיים הצבעה על הדבר הזה – כדי לקבל אותו.

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

לא צריך.

מר סולר:

מישהו מתנגד?

מר אלנתן:

עושים הצבעות בהנהלה?

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

לא צריך.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אני בכוונה שאלתי.

מר לדיאנסקי:

אפשר להתנגד בהנהלה, במועצה צריכים להצביע.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

לא לא לא. מקובל באופן עקרוני שמה שמוחלט בהנהלה-בגדול מחייב את הנוכחים, את אנשי הקואליציה.

מר לדיאנסקי:

אז זה המקום להצביע.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

ברור לי וברור לכל אחד כאן, מקובל עלי שיהיו כאלה שיבואו אלי, שמטעמי מצפון, הכרה וכן הלאה- הם מבקשים להגיע להסדר, בין אם להעדר או לא להיות, או כל זה, והדבר יכובד. אבל

כקואליציה אנחנו צריכים להבין שאם הבאנו את זה להנהלה, אנחנו צריכים החלטה והכרעה בסופו של דבר, כדי לקבל את העניין.

ולכן אני יוצא מתוך הנחה שהוא מקבל אותה, אתה מקבל את זה?

מר להט:

וודאי.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

ואתה מקבל את זה. ואתה מקבל את זה, ואתה מקבל, ואני מקבל, ואתה מקבל, ואתה מקבל, ואתה מקבל, ואתה מקבל, ואת מקבלת, ואת מקבלת, ואת מקבלת ואתה מקבל, וקיבלנו את ההחלטה.

עד כאן. תודה רבה.

אני רוצה להגיד מילה טובה לצוות שעסק בעניין, שהצליח לצלוח את המהמורות ואת הבעיות שלא היו פשוטות

מר ספיר:

כלל ועיקר.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

יפה.

מר ספיר:

אני בטוח שגם ב-1980 היו עסקים פתוחים והם לא נכנסו לחוק. היו מכולות והיו פיצוציות והיו עסקים שהיו פתוחים, והם לא נכנסו במסגרת הסטאטוס קוו.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אז לא היו פיצוציות.

מר ספיר:

היו קיוסקים.

מר להט:

רק בהערת סוגריים למה שאמרת, הדיון הזה של מכולות וסופרים זה דיון בכל העולם.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

בכל העולם כל הזמן.

מר להט:

זה ויכוח כלכלי מאוד לא פשוט.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אבל אני יכול להגיד שלגבי תל-אביב, מה שאנחנו עשינו בתל-אביב- פגע בקניונים. כי חזר הרבה מאוד מסחר לרחוב העירוני-שמייצר מציאות שבה אנשים משוטטים וקונים ברחוב- על חשבון הקניון. זה טרנדים ואופנות ושינויים שקורים, ואיך אלחנן משי עושה לי בראש, הוא זה שנמצא בעניין הזה הכי הרבה זמן.

מר להט:

כוחות כלכליים בכל העולם-זה סיפור מאוד ידוע, ואני חושב שעירייה לא צריכה לפסוק בעניין הזה.

החלטה: חוק עזר לתל-אביב יפו (פתיחתן וסגירתן של חנויות) התש"ם-1980- מ א ו ש ר.
החוק יובא לאישור המועצה.

2. חוק עזר לתל-אביב יפו (העמדת רכב וחנייתו) (תיקון), התשע"ד – 2014:

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אנחנו עוברים ממכולות לחניות.

עו"ד סלמן:

מה שעושה התיקון לחוק העזר, הוא בא להבהיר באופן מובהק את הצורך במען הרישום במרשם האוכלוסין. הוא בא להגדיר באופן מובהק את הצורך במען הרשום במרשם האוכלוסין באמצעות תעודת הזהות.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

בכתובת הרשומה במרשם האוכלוסין.

עו"ד סלמן:

באמצעות הצגת תעודת זהות.

עד היום אנחנו היטלטלנו בפסיקה לגבי- מהו מרכז חייו של אדם, האם צריך להוכיח את זה באמצעות תעודת הזהות או שמספיק להוכיח את זה באמצעות דברים אחרים-כמו חשבון הארנונה וכו', אבל הגענו לשורה התחתונה- וזו קביעה ערכית, שהרישום שמרשם האוכלוסין הוא לא רק דקלרטיבי, הוא גם קונסטיטוטיבי- מהבחינה הזאת שהוא מגלם את הזכות לבחור ולהיבחר לאותה רשות מקומית. ולכן כן יש חשיבות לזה שמי שנהנה מההטבות שהעיר הזאת נותנת במישור החנייה לפחות, שהוא יהיה גם בעל זכות לבחור ולהיבחר בעיר הזאת כתושב העיר.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

ומה לא בכרטיס תושב או כל דבר אחר.

מר זמיר:

לא הבנתי מה הרציונל?

עו"ד סלמן:

הרציונל, אם יש אדם שגר באילת למשל והמען הרשום שלו במרשם האוכלוסין הוא באילת, והוא ממציא אישור ארנונה שהוא גר פה בתל-אביב, אז עולה השאלה האם הוא זכאי לתו חניה אזורי בתל-אביב. בסדר?

מר זמיר:

ועד היום?

עו"ד סלמן:

בחוק העזר עד היום הייתה דרישה של תעודת זהות, אבל הייתה גם דרישת לוואי של המצאת או מסמכים אחרים. ואז זה ייצר, למרות שאנו סברנו לאורך כל הזמן-שהמען הרשום שלו צריך להיות גם בתעודת הזהות, לא רק להיות מוכח על ידי חשבון הארנונה שלו או הסכם שכירות, בית משפט חשב שההבהרה הזאת היא לא מספיק מוצקה והוא כן החליט לקבל גם אנשים שהמען הרשום שלהם הוא בעיר מסוימת ובכל זאת הם מקבלים את התו חנייה האזורי פה.

אנו החלטנו לאחר דין ודברים-שצריך להעביר את זה באופן מפורש, ושלא משאיר מקום לפרשנות כזאת או אחרת. זאת אומרת-שהיכולת שלך לקבל תו חניה אזורי בעיר תל-אביב היא תיגזר קודם כל כתנאי סף מהרישום של הכתובת שלך במרשם האוכלוסין.

מר זמיר:

אין דבר יותר קל מאשר לדרוש תעודת זהות.

עו"ד סלמן:

נכון.

מר לדיאנסקי:

אבל יש לך פה את הסיפא שמתייחס למה רשאי ראש העירייה לדרוש כמסמכים נלווים.

מר סולר:

יש אנשים שלא רוצים- בגלל כל מיני הטבות מס שיש להם.

עו"ד סלמן:

נכון, מכל מיני שיקולים, אני לא נכנס לזה.

זו הכרעה ערכית.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

חברים, אני רוצה להגיד משהו: העיר תל-אביב יפו מעצם טיבה ומה שהיא מעניקה, וחנייה חינם וכן הלאה, יצרה משיכה לאנשים רבים שמנסים להתחזות כתל-אביבים, בעוד שבפועל אינם כאלה. הם רוצים במקרים רבים להיענות, וגם מצאנו כאלה שכתובתם רשומה בנהריה עקב הטבות מס. ולכן הצורך לעבור במשרד הפנים, לרשום את עצמם כתושב תל-אביב , בנוסף למסמכים נלווים וכן הלאה-הוא צורך הכרחי. הוא גם, מה שנקרא, לבוא ולומר-אני מרגע זה, כמו שנאמר, תושב תל-אביב במובן שהוא מוגדר בחוק- לבחור ולהיבחר. כי לצורך העניין באים אלי בעלי עסקים שאומרים לי-אני חי פה בעיר יותר מתושבי העיר. אני קם בבוקר ב-06.00 בבוקר, אני מגיע לעסק שלי ב-07.00 בבוקר, אני עוזב את העיר אולי ב-21.00 בערב וכן הלאה,

אני רק ישן באשדוד אבל אני תל-אביבי, תן לי תו חניה.

מר אלנתן:

והוא גם משלם ארנונה יותר מהתושב.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

ואני גם משלם ארנונה, החנות שלי משלמת ארנונה יותר מהמגורים, מגיע לי תו חנייה.

כל הדברים האלה הביאו אותנו לזה שלאור העובדה שבית המשפט פסק את דברו, איך אומרים, בית המשפט הביא אותנו חזרה לחדד את העניין- מהו תושב תל-אביב.

זה הנושא.

מר אלנתן:

אולי גם להוסיף תעודת תושב?

מר לוי:

זה המסמכים הנוספים.

מר אלנתן:

גם אתה יכול לעשות שיעשו גם תעודת תושב.

גב' לסקי:

לא. אתה לא יכול להכריח.

עו"ד סלמן:

אתה יכול לחייב רק במשהו סטטוטורי.

מר אלנתן:

אני לא אומר לחייב, אני אומר שההטבה הזאת תינתן אך ורק דרך תעודת תושב. למה שלא ניתן את זה כהטבה? אתה נותן לו את זה כהטבה.

מר לדיאנסקי:

המטרה היא שאנשים תושבי תל-אביב יעשו תעודת תושב, זו המטרה.

עו"ד סלמן:

אני לא חושב, אני חושב שזה יותר מידי.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אני מציע, לאור מה שעלה ולאור פסיקת בית המשפט – שנקבל את זה כמו שהם הציעו, ואם יתעורר צורך לאור דברים כאלה או אחרים, נוכל לדון בזה מחדש.

גב' להבי:

עוזי, במקרה שאדם גר בתל-אביב וכתובת מגוריו בבית הוריו, והוא נניח משלם ארנונה בשכונה אחרת, הוא חייב שכתובת הארנונה והכתובת שלו תהיה זהה, במקרה ששניהם בעיר תל-אביב?

עו"ד סלמן:

המצב היום הוא כן, חייבת להיות זהות, וגם פה יש פערים. יש אנשים שרוצים אזור חנייה 1, ורוצים שהילד שלהם לפי תעודת הזהות יהיה בגן ילדים ברמת אביב. זו סוגיה שעלתה, פרצת לדלת פתוחה, אבל זה לא משהו שהוא פה, זה כבר עניין יותר נוהלי.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

עוזי, יש פה חבר מועצה שרוצה לדעת שזה לא שינה את הסטאטוס- שבו בן אדם שנוסע באוטו של אבא שלו, שעד היום יכול היה לקבל אישור, שזה לא קובע.

עו"ד סלמן:

לא, לא לא, זה נשאר.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

הנה, קיבלת את התשובה.

החלטה: חוק עזר לתל-אביב יפו (העמדת רכב וחנייתו) (תיקון), התשע"ד – 2014- מ א ו ש ר.
החוק יובא לאישור המועצה.

3. הקצאת מקרקעין:

מר אלי לוי:

שלושת הנושאים הראשונים הם המשך מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה לעמותת צ'ימס לפעילות של אחר הצהרים, בבית ספר אנוך, בית ספר הצורי ובבית ספר ונצואלה-קלישר. מדובר בפעילות שלאחר פעילות בית הספר.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

מדובר פה בפעילות של ילדים שחייהם קשים מאוד.

הנושא הבא.

מר אלי לוי:

הנושא הבא הוא- המשך מתן רשות שימוש והפעלתה לעמותת "מרכז מעיין החינוך התורני" של בית ספר יסודי לבנים-אמרי דוד, ולבית ספר לבנות- תפארת יוסף.

הם פועלים במבנה בן 3 קומות שנמצא בדרך ההגנה 106. מדובר בהמשך מתן רשות שימוש, הם פועלים שם עוד משנות ה-90.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

לא.

מר אלנתן:

כן.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

כאשר אני נכנסתי לתפקידי היה בדיוק העניין של ההחלפה, והיה הסיפור שהם יכנסו לשם.

מר אלנתן:

זה היה ב-1998.

מר אלי לוי:

זה היה בתקופת הרב יצהרי.

גב' לסקי:

הם לומדים לימודי ליבה?

מר להט:

שאלה טובה.

רון, תגידו לי, הם לומדים לימודי ליבה?

מר אלי לוי:

המשך מתן רשות שימוש , ניהול והפעלה לעמותת מוזיאון נחום גוטמן לאמנות ברחוב רוקח שמעון 19-21 בשכונת נווה צדק. ללא תמורה, לתקופה של 5 שנים חסר יום.

המשך מתן רשות שימוש לעמותת "מוסדות שערי ציון בני ברק" ל-3 כתות גן-"אמרי דוד" ולבנות "תפארת יוסף", באותו נכס-בדרך ההגנה 106.יש שם גם בית ספר וגם גני ילדים.

המשך מתן רשות שימוש, ניהול להפעלה לעמותת תאטרון "אל סראיא" ולעמותת תאטרון מקומי במבנה מוזיאון יפו לעתיקות, ברח' מפרץ שלמה ביפו.

המשך מתן רשות שימוש , ניהול והפעלה למרכז "מעיין החינוך התורני", בית ספר יסודי לבנים ו-4 כתות גן הידועים בשם רש"י ראשית חכמה" , הפועלים במבנה בן 2 קומות ברח' צונץ 11, ל-5 שנים חסר יום.

גב' לסקי:

איפה זה?

מר אלי לוי:

ביפו.

מר אלנתן:

בנווה עופר.

מר אלי לוי:

בנווה עופר.

המשך מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה לעמותת "אל סס" במבנה ברח' פקיעין 7 לתקופה של 5 שנים חסר יום.

המשך מתן רשות שימוש , ניהול והפעלה לעמותת "מרכז מעיין החינוך התורני" לבית ספר יסודי לבנים בשם שער שמעון, אור התורה, רבנו משה , ובית ספר יסודי פלוס תיכון לבנות- "פיתוחי חותם" ברח' איסרליש 5. זה ניתן עוד בזמנו במסגרת פסק דין שניתן בעליון.

המשך מתן רשות שימוש , ניהול והפעלה לעמותת "הכוח לתת, מרכז סיוע על-שם אבישי ברקמן, ברח' ישראל בק 10 לתקופה של 5 שנים חסר יום.

המשך מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה לעמותת "משכן לתורה- משא"ת משה"- 2 כתות גן ברח' דוד חופשי 9, ללא תמורה- לתקופה של 5 שנים חסר יום.

הנושא האחרון זה משהו חדש, עמותת "המרכז לאמנות עכשווית" במקלט 629 ברח' קלישר 5, ליד סדנאות האמנים, לתקופה של 5 שנים, עד 2017, ללא תמורה.

מר שרעבי:

לגבי כל הנושא של המוסדות החרדיים, מישהו מאתנו יודע ובודק מידי פעם- לפני שאנחנו מאשרים, שאכן התלמידים שלומדים שם הם תלמידים תל-אביביים, ולא מגיעים מבחוץ?

מר גורן:

הם לא תל-אביביים, הרבה מהם הם לא תל-אביביים.

מר אלנתן:

למה אתה אומר דברים בלי לדעת?

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אני מבקש לא לתת תשובות לא אחראיות. בתל-אביב לומדים הרבה מאוד ילדים שאינם

מתל-אביב, גם במוסדות חילוניים וגם במוסדות דתיים. יש כאן גם מוסדות בתל-אביב, שמרבית התלמידים הם לא מתל-אביב, כי הם שייכים לכל מיני רשתות,

קריאה:

המוכר שאינו רשמי.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

רשת "עמית" או אני יודע מה,

מר אלי לוי:

תורה ומלאכה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

בן חנן, של מי זה?

מר אלי לוי:

זה של האגודה, שבאים מכל,

מר אלנתן:

בנושא הזה אני יכול לתת תשובה חד משמעית, ואתמול רק ראיתי את הנתונים, מדובר על 90% תלמידים תל-אביביים.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

איפה?

מר אלנתן:

במעיין החינוך התורני.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

לא, לא דיברתי על מעיין החינוך התורני.

גם בבית ספר צייטלין שביקרתי בו היום-פגשתי ילדה מאזור וילדה מבית דגן.

מר שרעבי:

אבל עליהם אנחנו מקבלים תלמידי חוץ.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אה. מה שמקבלים מתלמידי חוץ- לא חיים מזה. הקשקוש הזה.

בכל אופן, יש דיבור על הנושא הזה, מרבית התלמידים שלומדים בתל-אביב הם תלמידים תל-אביביים, יש מוסדות שהמוסד כמעט כולו מבחוץ, ישנם כאלה.

גב' לסקי:

אז כדאי שאנחנו נדע את זה לפני שנצביע.

מר גורן:

אני חשבתי שגל שואל על החינוך המיוחד.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

הוא לא שאל על החינוך המיוחד, הוא שאל על החינוך החרדי.

גם בחינוך המיוחד היום בתל-אביב, אנחנו מגיעים או-טו-טו למציאות שבה, מאחר שאנחנו נותנים עדיפות לתושבי תל-אביב , שלאט לאט מתמלאים. עדיין יש לנו, 15%. יש לנו תלמידים בחינוך המיוחד מ-84 רשויות שונות.

מר שרעבי:

אני לא דיברתי על החינוך המיוחד.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אני יודע, אתה דיברת על החרדים.

מר שרעבי:

לאו דווקא. אני שאלתי מהסיבה, לדוגמא, שאנחנו נתנו- לא בתקופתי, אמרתי לא בתקופתי ואני יודע בדיוק מה אני אומר ואני מדייק בדברי. לפני כשנתיים בית ספר ממלכתי דתי מודיעים, נתנו אישור לפתוח,

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

בית יעקב.

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

יחד.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

בית יעקב זה הבנות ויחד זה הבנים.

מר שרעבי:

מה שקורה, זה גרם לבית ספר מודיעים לבעיה מאוד מאוד קשה, וצריכים לשמור גם סטאטוס קוו בנושא הזה- שאנחנו לא פוגעים בבתי הספר העירוניים שהם שלנו.

מר להט:

אני רוצה רון לומר מילה אחת:

אין לי שום בעיה עם בית ספר דתי ואין לי שום בעיה שבאים מבחוץ, וגם זה בסדר. יש לי כן בעיה אם לומדים לימודי ליבה או לא. אני לא בטוח שהם לומדים ואני לא יודע מה השיקול בנושא הזה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אני יכול להגיד לך רק דבר אחד:

אני מפקח במקום שיש לי סמכויות פיקוח.

מר להט:

ואין לך.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

ואין לי. ושאין לי אני לא יכול. ככה זה בכל דבר. זה בדיוק כמו שאני לא יכול להביא בני אדם מחדרה בתחבורה ציבורית לתל-אביב, ואני אשם שאין תחבורה ציבורית, כך אני אני גם אשם שאין לימודי ליבה, למרות שאין לי סמכויות בעניין.

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

למרות שבפועל הם לומדים לימודי ליבה.

גב' לסקי:

אתה לא אשם, אבל אתה יכול להחליט לא לתת.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

את הנושא הזה סגרנו.

גב' לסקי:

סגרנו איך?

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

גמרנו בזה שכל מה שהעלו כאן אושר. והיות והנושא שדיבר עליו גל הוא לא הנושא לדיון כרגע, אז אין טעם לדבר.

מר המאירי:

רוב מתן השימוש כאן הוא ללא תמורה,

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

נכון.

מר המאירי:

ואני נתקלתי לפחות בשרות הקצר שלי בעירייה במקרה של שימוש במקלטים שנגרם להם נזק על ידי המשתמש, והיינו צריכים להגיע למנכ"ל כדי שהמנכ"ל יחייב אותם. אני מקווה שבהסכמים שישנם עם הגופים האלה, ברור שנזקים כאלה מכוסים על ידי המשתמש.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אכן, לגבי כל אחד מהגופים יש הסכם נוסף שקשור לענייני האחזקה והתחזוקה וכל מיני דברים אחרים, שהם לא קשורים כרגע לזכות השאילה.

מר אלי לוי:

אני יכול להעביר לך עותק מהחוזה, אנחנו מאוד שומרים על זה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אושר.

החלטה: הקצאת מקרקעין מאושרת כלהלן:

א. המשך מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה לעמותת צ'ימס לפעילות של אחר הצהרים, בבית ספר אנוך, ללא תמורה, לתקופה של 5 שנים חסר יום.

ב. המשך מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה לעמותת צ'ימס לפעילות של אחר הצהרים בבית ספר הצרי ללא תמורה, לתקופה של 5 שנים חסר יום.

ג. המשך מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה לעמותת צ'ימס לפעילות של אחר הצהרים, בבית ספר ונצואלה-קלישר ללא תמורה, לתקופה של 5 שנים חסר יום.

ד. המשך מתן רשות שימוש והפעלתה לעמותת "מרכז מעיין החינוך התורני" לבית ספר יסודי לבנים-"אמרי דוד", ולבית ספר לבנות- "תפארת יוסף". ללא תמורה, לתקופה של 5 שנים חסר יום.

ה. המשך מתן רשות שימוש , ניהול והפעלה לעמותת מוזיאון נחום גוטמן לאמנות , ללא תמורה, לתקופה של 5 שנים חסר יום.

ו. המשך מתן רשות שימוש לעמותת "מוסדות שערי ציון בני ברק" ל-3 כתות גן לבנים -"אמרי דוד" ו- 2 כיתות גן לבנות "תפארת יוסף" ללא תמורה, לתקופה של 5 שנים חסר יום.

ז. המשך מתן רשות שימוש, ניהול להפעלה לעמותת תאטרון "אל סראיא" ולעמותת תאטרון מקומי במבנה מוזיאון יפו לעתיקות, ברח' מפרץ שלמה ביפו, ללא תמורה, לתקופה של 5 שנים חסר יום.

ח. המשך מתן רשות שימוש , ניהול והפעלה למרכז "מעיין החינוך התורני", בית ספר יסודי לבנים ו-4 כתות גן הידועים בשם רש"י ראשית חכמה" , ברח' צונץ 11, ללא תמורה, ל-5 שנים חסר יום.

ט. המשך מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה לעמותת "אל סם" במבנה ברח' פקיעין 7 , ללא תמורה לתקופה של 5 שנים חסר יום.

י. המשך מתן רשות שימוש , ניהול והפעלה לעמותת "מרכז מעיין החינוך התורני" לבית ספר יסודי לבנים בשם "שער שמעון, אור התורה, רבנו משה ", ובית ספר יסודי + תיכון לבנות- "פיתוחי חותם" ברח' איסרליש 5 ללא תמורה לתקופה של 5 שנים חסר יום.

יא. המשך מתן רשות שימוש , ניהול והפעלה לעמותת "הכוח לתת, מרכז סיוע על-שם אבישי ברקמן ז"ל, ברח' ישראל בק 10 , ללא תמורה, לתקופה של 5 שנים חסר יום.

יב. המשך מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה לעמותת "משכן לתורה- משא"ת משה"- 2 כתות גן ו- 2 כיתות מעון יום ברח' דוד חופשי 9, ללא תמורה- לתקופה של 5 שנים חסר יום.

יג. מתן רשות שימוש והפעלה לעמותת "המרכז לאמנות עכשווית" במקלט 629 ברח' קלישר 5, ללא תמורה, מיום אישור המועצה עד 20.5.2017.

4. עדכון מפת מדיניות היתרי לילה בתל-אביב יפו- ינואר 2014:

מר משי:

(הצגת הדברים מלווה במצגת) מילת רקע:

בחוק העזר שלנו בנושא השבת ישנו גם הנושא של היתרי לילה, ובו נקבע שראש העירייה בהתייעצות עם ההנהלה רשאי לשנות או לקבוע את האזורים בהם שעות פתיחת בתי אוכל ייקבעו מראש, כדי ליצור וודאות תכנונית.

גב' לסקי:

אבל רק בשישי שבת.

מר משי:

לא, לא קשור לשישי שבת.

גב' להבי:

זה חוק היתרי לילה.

מר משי:

חוק העסקים עוסק גם בשבת וגם בהיתרי לילה.

עו"ד סלמן:

זה לבתי אוכל שאין להם מגבלה של שבת, מלכתחילה.

מר לדיאנסקי:

יש מפה נלווית לחוק וזו המפה.

מר משי:

והיא באה ליצור וודאות תכנונית-שאדם שפותח עסק.

מר לדיאנסקי:

החוק הוא חוק כללי.

עו"ד סלמן:

זה לא קשור לשבת.

מר משי:

החוק הוא חוק כללי, ומידי שנה אנו מביאים להנהלה שינויים שמתבקשים מההתפתחות שקיימת בעיר.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

מאחר שיש פה חדשים – אני אסביר.

גב' לסקי:

תודה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

עיריית תל-אביב לקחה ומיפתה את העיר בצורה מאוד מאוד מפורטת, עד רמת הבית, לגבי היכולת לתת אישורי לילה לשעות הפתיחה, כשהיא שוקלת באופן ענייני האם ניתן לפתוח עסקים ומאיזה סוג ובאיזה שעות. הדבר הזה תורגם-פעם אחת למפה בשטח-של מצד אחד אזורים ומצד אחד כתמים בתוך המפה-שהיא המקומות, ובצד השני יש את הרובד של השעות, והשעות יכולות להיות עד 24 שעות ומטה, הן שעות הפתיחה והסגירה.

כאשר מראים כאן מפה, הוא מראה שינוי במקום מסוים וספציפי-כתוצאה מהפרעות בלילה שהיו במקום הזה –הביא את הצוות להגבלה ושינוי, או- היות שלהערכתם אין הפרעה ואפשר להרחיב, להאריך את שעות הפעילות בלילה משעה 01.00 עד שעה 02.00. ובצד כתוב.

מר משי:

השינוי הראשון הוא ברחוב לילינבלום שגובל ברחוב הרצל, יש שם אזור שיש שם כמה עסקים, כבר 3 שנים אנו מאריכים את זה כל פעם לשנה נוספת לניסיון, היה ויכוח האם להאריך את זה באופן סופי ולהפסיק כל שנה לדון בזה, או להביא את זה כל שנה. המלצת המשנה למנכ"ל הייתה לעוד שנה נוספת.

מר זמיר:

ההמלצה שלכם הייתה לאשר את זה כקבע?

מר משי:

כן.

מר זמיר:

כי אנו שינינו את זה לפני שלוש שנים, לא מתקבלות שם תלונות.

מר משי:

אין תלונות בכלל.

מר זמיר:

ובלאו הכי אנחנו דנים במפה כמעט כל שנה, אז אין,

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אין בעיה, תשאיר את זה עוד שנה, זה תמיד מאפשר לנו, זה בסדר גמור, לא קרה פה שום דבר.

מר משי:

רחוב הרכבת זה רחוב שכולנו מכירים אותו, הוא גובל באזור החניון, ההמלצה היא לשנות את זה משעה 01.00 ל-02.00. האזור הזה עומד אמנם להשתנות, עומד להיות מגורים בבניין המשטרה.

מר להט:

לא רק בבניין המשטרה, חמישה בנייני מגורים הולכים להיות שם.

עו"ד סלמן:

זה ייקח עוד כמה שנים טובות.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

עד שזה יאויש. תעבור עוד שנה, חכה.

מר משי:

לכן ההמלצה הייתה לאשר את זה בשלב זה לשנתיים נוספות,

גב' להבי:

עד שנתיים.

מר משי:

עד 02.00. זה מתאים לאופי הפעילות, רחוב מאוד רחב ואין בו שום בעיה.

מר לדיאנסקי:

אני רואה שההמלצה היא לשנה. למה אתה אומר שנתיים? פה כתוב שנה.

עו"ד סלמן:

לשנה עד שנתיים.

מר משי:

או. קי, לשנה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

עושים לשנה, ואם יש צורך-באים לשנות.

גב' להבי:

תעשה את זה לשנה, בלאו הכי יצטרכו לבוא עם לילינבלום בעוד שנה.

מר משי:

רחוב הר סיני זה הרחוב שמקיף את בית הכנסת הגדול, זה אזור שהתפתח לאחרונה. בתכנית המקורית הוא היה אזור בלי שום פעילות, בפועל יש שם פעילות של כמה מסעדות, וחשבנו שנכון להמליץ לשנה עד שעה 01.00

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

התדר.

מר משי:

התדר עזב כבר, הוא עבר כבר לרחוב יפת.

מר להט:

התדר, פורט סעיד והטיילור

מר זמיר:

אני רוצה להגיד משהו :

פה זה לא כמו בלילינבלום? פה זה כן לאשר קבוע? לא לשנה?

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

לשנת ניסיון, לשנה.

גב' להבי:

לשנת ניסיון נוספת.

מר זמיר:

אם אנחנו מאשרים נקודה וזה יוצר בלגן-אפשר להביא את זה לאחר שנה ולבטל, אבל המציאות שאנחנו כל פעם עוד שנה ועוד שנה,

מר לדיאנסקי:

מה רע בזה? זה מצוין, זה נהדר.

מר להט:

זה הרבה יותר מסובך לבטל מאשר לחדש.

מר לדיאנסקי:

יגידו שנתת וביטלת ולקחת לנו.

מר משי:

ההמלצה המשותפת לאשר את זה קבוע.

גב' לסקי:

הנה, אישור קבוע.

גב' להבי:

לא. המלצת המשנה למנכ"ל- לאשר את השינוי לשנת ניסיון.

מר משי:

זו הייתה ההמלצה הקודמת, אני מראה לכם מה הייתה ההמלצה הקודמת ומה ההמלצה העדכנית. ההמלצה העדכנית היא- לאשר עד שעה 01.00 את המדיניות קבוע.

מר אלנתן:

איך זה מסתדר עם בית הכנסת שם?

מר משי:

זה רק בלילה, הם שומרים עליו ובאים להתפלל בבוקר.

מר אלנתן:

זה פעיל בשבת?

מר משי:

לא.

גב' להבי:

מה החלטנו על הר סיני?

מר משי:

לאשר את זה עד שעה 01.00 קבוע. אין שם שום בעיה.

ככר התרבות: אישרנו את זה לפני שנתיים לניסיון, הניסיון היה מצוין, שני העסקים עובדים שם יפה, וההמלצה היא לאשר את זה כמדיניות קבועה עד 02.00. לנדוור היום עובדים שם.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

הלנדוור הוא דתי וכשר.

מר משי:

לנדוור סוגר בשבת.

מר לדיאנסקי:

לנדוור זה בהיכל התרבות למטה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

לנדוור כשר והארקפה הוא קפה, שבאים אליו אנשים מיושבים, ואין שם צעירים.

מר משי:

המתחם הבא הוא אזורי חן. אזורי חן הוגדר אצלנו במפות כקניון שרשאי לעבוד כל הלילה. בשנה האחרונה הוקמו שם שתי מסעדות מאוד גדולות שעובדות בעיקר בחוץ והמקום הזה לא יכול לשאת פעילות כל הלילה שאופיינית לאזורי תעשייה, ולכן ההמלצה הייתה- להשוות אותו לכל המתחמים שהם מרכזים מסחריים שכונתיים, שיעבוד עד 01.00. העסקים שם יודעים את זה.

מר סולר:

גם היום הם פועלים בשעות האלה, יש להגיד.

מר לדיאנסקי:

בפנים עד 01.00, בחוץ עד 24.00.

גב' לסקי:

כן.

מר משי:

כן.

גב' להבי:

כמו שכתוב לנו כאן.

מר משי:

נכון. זאת המדיניות.

קניון G : כאשר עשינו את המדיניות פעם ראשונה עוד לא היה הדבר הזה, היום הוא קיים, הכוונה היא להשוות אותו לכל המרכזים המסחריים- שיעבוד עד שעה 01.00 . יש שם עסקים מאוד נחמדים שיכולים לעבוד.

גב' להבי:

עד שעה 01.00 בתוך המבנה,

גב' לסקי:

ו-24.00 בחוץ.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אני רוצה לשאול אותך.

אני יודע איך בנויים שם הבניינים, הם בנויים ברמה שבה הרעש זה לא בדיוק משהו שמגיע לשם, אלא אם כן הוא מאוד מאוד דרמטי. אני מכיר גם את הקניון. מכיר, אל תראו אותי אחד שמבלה שם כל יום , אבל אני גם מגיע לשם בשעות הלילה. אני לא מרגיש, אלא אם כן נתקלתם בפרקטיקה, שיש שם בעיה גם יותר מאוחר.

מר משי:

חשבנו פשוט להשוות אותו, לא הפעלנו כאן איזה שיקולים.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אבל בכל זאת, אני יודע שיש שם מסעדה.

מר משי:

שתיים.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אחת התרנגול הסגול,

מר להט:

הכחול.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

שאין שום סיבה למה שהם יהיו סגורים, שיסגרו אותם.

מר להט:

אבל יש נקודה שצריך לחשוב עליה: יש שם מרפסת.

מר משי:

חלק יושבים בחוץ.

אתה צודק ב-100% רון לגבי מה שבפנים.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אבל הרעש מהאיילון גם ב-02.00 בלילה יותר חזק מהרעש שעולה מהמרפסת של המסעדה.

מר משי:

המסעדות פשוט נסגרות בשעות האלה, אין מסעדות בתל-אביב כמסעדות- שעובדות אחרי שעה 01.00.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

סליחה, אני אחזור לשאלה:

לא נוצרה בקשה שהיא שונה מההצעה הזאת?

מר משי:

לא.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

טוב.

מר לדיאנסקי:

כי אחרת אתה מחריג את זה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אני כבר הבנתי.

מר משי:

מתחם יד חרוצים: מתחם שהיה ידוע לשמצה הרבה מאוד שנים. יחד עם המשטרה הגבלנו אותו עד 01.00 אבל מעולם זה לא עבר אישור מסודר של המקום הזה, ואצלנו במפות הוא מופיע ככל הלילה. בהתייעצות אצלנו אמרנו להשאיר את זה עד 03.00 כמו שהיה, זה שומר עליו כמתחם יותר שפוי.

לונדון מיניסטור: אנחנו מוציאים מסדר היום.

מר להט:

למה?

מר משי:

לא גיבשנו עד הסוף את ההמלצה מה נכון לעשות אתו. עד היום הוא הוגדר כעסק שעובד כל הלילה. יש שם עסקים שקיבלו אישורים לעבוד, אנו נביא את זה לדיון מסודר, תנו לנו לגמור את הדיון.

מר להט:

אני שואל למה לא דנים בזה עכשיו, זה מה שאני שואל.

מר משי:

תנו לנו לגמור את הדיון.

גב' להבי:

דרך אגב, המשמעות של לגמור את הדיון היא-שכרגע זה עובד עד הבוקר.

מר משי:

היום מותר, והם גם הגיעו לשם בהבטחה שהם יכולים לעבוד עד הבוקר, לכן אנו רוצים לבדוק עד הסוף מה ההשפעה שלו על הסביבה.

עו"ד סלמן:

חסרים נתונים עובדתיים.

מר משי:

חסרים נתונים עד כמה הוא משפיע על הסביבה מסביב.

מר להט:

הם היו אצלנו בדיונים, הם בכו בדמעות. היו עשרות.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

תרשה לי רגע: נכון שהם בכו בדמעות. תנו להם לעבוד על הדבר, כולם יודעים שהם היו וכולם יודעים שהם בכו. אני עצמי עשיתי סיבוב שם בלילה כדי לוודא ולראות.

גב' לסקי:

מה יש שם? מקדונלד.

מר משי:

לא. יש שם.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

כדי להבין: ההפרעות במקום הזה הן לא הפרעות רעש, הן הפרעות שבעצם הנוכחות-שאדם מגיע לחניון שלו ועובר ליד האנשים האלה-כשהוא מגיע לשם, שמבלים, הצעירים האלה, שזה המראה הזה הוא הדבר היותר דרמטי מאשר העניין של רעש, כי רעש לא מגיע לדירות. ולמרות זאת, ביקשתי שיעשו עבודה פרטנית ויראו איך לסגור ולהחליט לגבי המקום הזה –בראיה שתטיב עם התושבים.

מר להט:

הבעיה שם הייתה, דרך אגב, הכמות של המקומות הפתוחים.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

כן, אבל אין משמעות לכמות אם אתה לא נתקל בה. אין לה משמעות, מה המשמעות?

מר זמיר:

צריך לומר שהיו שם חמישה עסקים, והגבילה העירייה את המדיניות ל-4, ובתוך ה-4 אחד ממש ממש כבר סגור ולא נפתח, נשארו שלושה, ויש כל מיני כלים.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אנחנו שמענו את האנשים, אנחנו מכירים את הבעיה, אנחנו עם יד על הדופק, אנחנו מטפלים בעניין, הנושא של רווחתם של התושבים הוא בבת עיני.

מר להט:

אני לא חולק על זה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אני רק אומר.

מר להט:

היה שם עסק שהוא בעייתי.

מר זמיר:

הוא סגור.

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

הייתה אכיפה מאוד אגרסיבית בסוף שבוע, עם המשטרה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

חברים, סוף דבר.

מר המאירי:

על פי המסמך בעמוד הראשון-אנחנו בעצם מאשרים רטרואקטיבית מינואר 2013.

מר משי:

לא.

בגלל הבחירות, בהתייעצות עם היועץ המשפטי, לא יכולנו לחדש את המדיניות לאחר שנגמרו השימושים לתקופת ניסיון, ובאישור היועץ המשפטי סוכם שעד שייגמרו הבחירות ותהיה מועצה חדשה- נאפשר לעסקים לעבוד על פי המדיניות האחרונה שאושרה, ובמועד הקרוב-שזה עכשיו, הבאנו את זה לדיון – כדי לתת תוקף, ולהבא אנחנו נעשה את הנדרש כדי לחדש את זה בזמן.

גב' להבי:

אלחנן, אני מזמינה אותך בשם חברי המועצה, שאם יש אזורים שהם קונפליקטואליים ואתה מארגן איזה סיור, אני חושבת שחלקנו ישמחו לחוות את חווית הלילה.

מר משי:

ברצון.

גב' להבי:

ואני כבר מזמינה לעצמי סיור ביפו.

מר לדיאנסקי:

לפי החיוך גם עוזי רוצה.

עו"ד סלמן:

אני כבר הייתי, זו חוויה מתקנת.

גב' לסקי:

מה עם השוק?

החלטה: עדכון מפת מדיניות היתרי לילה בתל-אביב יפו- ינואר 2014- מ א ו ש ר.
הנהלת העירייה החליטה לאשר את המסמך, שהוצג לחברי ההנהלה, הצעות לשינוי במפת מדיניות פעילות לילה, כדלהלן:

1. **רחוב לילינבלום ממערב לרחוב הרצל מספרי בתים 17, 19, 22, 24 : אושרה פעילות עד שעה 02:00 לשנה ניסיון עד 16.1.2013.**
   הוחלט להאריך לשנה נוספת.

2. **רחוב הרכבת 22-6 : אושרה פעילות עד שעה 02:00 לשנה ניסיון עד 16.1.2013 .**
   הוחלט להאריך את תקופת הניסיון לתקופה של שנה נוספת.

3. **מיתחם רחוב הר- סיני : אושרה פעילות עד שעה 01:00 לשנה ניסיון עד 16.1.2013.**
   הוחלט לאשר את השינוי המבוקש כקבוע.

4. **כיכר התרבות בין היכל התרבות ותיאטרון הבימה. : אושרה פעילות עד שעה 02:00 לשנה ניסיון עד 16.1.2013.**
   הוחלט להפוך את ההחלטה לקבועה.

נושאים חדשים:

5. מרכז מסחרי שכונת "אזורי חן" רחוב גרינברג א.צ. 23, 25 : מוגדר כיום כקניון בו מותרת הפעילות ללא הגבלה של שעות (צבע צהוב).
הוחלט להתאים לשאר המרכזים המסחריים עד 01:00 בתוך העסק. בחוץ לא תהיה ישיבה לאחר השעה 24:00.

6. קניון "G צמרת" ברחוב אלוני ניסים 10. קניון חדש שלא הוכנס למפת אזורי הפעילות בעיר ושעות הפעילות בו כיום הם עד שעה 24:00.
הוחלט להתאים את שעות הפעילות לשעות המקובלות במרכזים המסחריים בעיר ולאפשר פעילות עד שעה 01:00 בתוך המבנה בלבד. מחוץ למבנה ,ישיבה עד שעה 24:00.

7. מיתחם "יד חרוצים" ומיתחם "חומה ומיגדל": מופיעים במפת המדיניות לפעילות כל הלילה (צבע צהוב).
בעבר, בשיתוף המשטרה , סוכם על שעות הפעילות עד שעה 03:00 כהוראת שעה שנמשכת כבר מספר שנים.
הוחלט לקבוע שעת פעילות קבועה עד שעה 03:00 כדי שהמתחם לא יחזור לאופי הפעילות שהייתה בו בעבר.

8. "לונדון מיניסטור" : אבן גבירול 30 הוגדר בעבר כקניון ולכן הוגדרה לו בעבר שעת פעילות כל הלילה (צבע צהוב).
הוחלט להוציא מסדר היום.

5. מועד סיום כהונה של עובדים בתאגידים -הצעת מדיניות:

מר קטקו:
אנחנו מבקשים להחיל על התאגידים העירוניים את המדיניות העירונית של פרישה בגיל 67 בהתאם לחוק, כמו שקיים בעירייה אנו רוצים להחיל את זה גם על התאגידים העירוניים.

גב' לסקי:
לעומת מה?

מר קטקו:
היום אין.

גב' להבי:

כלומר , היום אדם בן 75 יכול להמשיך לכהן.

מר קטקו:

תאורטית יכול.

מר להט:

אני בעד, אני הייתי עוד מעלה למוזיאונים את הגיל.

גב' להבי:

נשים 62 כמובן.

מר קטקו:

הכל לפי החוק.

גב' לסקי:

זה לא כתוב.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אני רוצה להסביר : אנחנו ארגון גדול, יש לנו הרבה עובדים, כארגון גדול שיש בו הרבה עובדים אנחנו צריכים לקבוע כללים שיקלו עלינו תהליכים-שאחרת מביאים אותנו למקום שבו אנחנו צריכים מדוע משה כן או משה לא, או דוד לא. לכן אנחנו צריכים לקבוע כללים. כארגון גדול שיש לו גם תאגידים-שבהגדרתם כתאגידים עירוניים הם EXTENSION של העירייה ולא ישויות עצמאיות באשר הן, חובת הנאמנות של הדירקטורים היא לעירייה עצמה, מצאנו לנכון שצריך להחיל על התאגידים העירוניים את אותם הכללים שחלים על העירייה. בידיעה, החלנו בעבר ואנחנו מקיימים, בתאגידים העירוניים- למשל הגדרות שכר בתאגידים העירוניים הן כמו בעירייה. כל המנהלים – לא יכולה משכורתם לעלות מעל שכר המנכ"ל, וכל התאגידים-יש להם הגדרות גודל ותפקיד שקובעים, כנגזרת משכר מנכ"ל, על פי גודלו, ביצועיו, המחזור, וקריטריונים שקיימים. והחוק הזה או ההחלטה הזאת באה ואומרת באופן גלוי,

מר קטקו:

למען הסר ספק.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

כן, למען הסר ספק, שהתאגידים מתנהגים כפי שמתנהגת עיריית תל-אביב לגבי עובדיה, לגבי החלת הדבר הזה.

באה ההצעה הזאת להגיד שבתאגידים שהם מוסדות תרבות- נאריך את צו הפרישה לגיל 70 ולא 67 לגברים

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

ו-62 לנשים.

גב' לסקי:

אבל אפשר לדחות עד גיל 67, לא?

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

היא יכולה להחליט עד 67.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

בקיצור, 67 כפי שחובה על עובד עירייה.

מר להט:

אתה לא יכול לתת שיקול דעת שלך- להאריך את זה יותר?

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

זה תמיד יש, לא צריך להכניס את זה פה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

שיקול הדעת ממילא ישנו.

מר לדיאנסקי:

אני רוצה להגיד משהו :

1.יכול להיות שבעוד מספר חודשים הכנסת תעלה את גיל הפרישה ל-70, בעקבות ההצעה.

מר קטקו:

אז זה יעלה גם את זה.

מר לדיאנסקי:

דבר שני: אתה דיברת על מוסדות תרבות, אבל פה יש צמצום למוזיאונים. מוסדות תרבות זה משהו יותר רחב, ואני חושב שכדאי להחיל מוסדות תרבות ולא מוזיאונים. כתוב מוזיאונים .

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

אני אסביר לך: תאטראות, השאלה היא מה מעמד התאטרון. תיאטרון בית לסין הוא לא שלנו, תיאטרון הקאמרי-גם הוא נאמנות, הוא לא שלנו.

קריאה:

האופרה?

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

לכן, לפי מיטב ידיעתנו-אין לנו תיאטרון שאפשר להחיל עליו את כללי העירייה, אין לנו לדעתנו- אלא אם אתה יודע משהו שאני לא זוכר.

מר לדיאנסקי:

יש את משכן האמנויות-שהוא מוסד תרבות.

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

הוא לא שלנו, הוא לא במובן של,

מר לדיאנסקי:

גם "גני יהושע" זה מוסד תרבות.

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

לא לא.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

חזקה עליכם שרון חולדאי, שראש עיריית תל-אביב, לא רון חולדאי, שראש עיריית תל-אביב יפו שהוא אקסיופיציו יו"ר הקאמרי, יחיל את הכללים האלה גם על הקאמרי.

מר לדיאנסקי:

אז אולי כדאי שזה יהיה כתוב. כתוב מוזיאונים.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

בא היועץ המשפטי ואומר לי- שאם אני רוצה להחיל את זה, הוא אומר לי: אם אתה רוצה להחיל את זה, שהקאמרי יחליט לגבי עצמו.

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

זה לא אנחנו.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

היות שזה מוסד שאין הגדרתו,

גב' לסקי:

תאגיד עירוני,

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

חד וחלק, אז ראוי ונכון שהקאמרי יחליט לגבי עצמו.

מר מנחם לייבה- מנכ"ל העירייה:

ואותו דבר האופרה והתזמורת הפילהרמונית.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

זה לא משום שאנחנו רואים את זה אחרת, אבל הפילהרמונית היא לא שלי והבימה היא לא שלי, ובית לסין היא לא שלי, וכן הלאה וכן הלאה, ולכן היחידי שאני יכול להחיל עליו לצורך העניין זה הקאמרי, ומיותר להתעסק בזה.

מר המאירי:

בהמשך לדברי קודמי, היות שגם לנו בסיעה הציגו את האפשרות שבכנסת ישנו את חוק גיל הפרישה, אני מציע להשאיר את זה כמו שהוא-רק להוריד- 67 ולכתוב- גיל הפרישה כחוק.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

בסדר.

גב' להבי:

ואז לא צריך גם לכתוב- נשים וגברים.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

בסדר.

מר קטקו:

מקובל.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

מקובל.

הוחלט. התקבל. גיל הפרישה כחוק.

תודה.

החלטה: מועד סיום כהונה של עובדים בתאגידים -הצעת מדיניות- מ א ו ש ר בתיקון כלהלן:
במקום גיל 67 ייאמר –גיל הפרישה כחוק.
הנהלת העירייה, החליטה לאשר את המדיניות המפורטת במסמך זה בנושא מועד סיום כהונה של עובדים בתאגידים.

לאחר אישורה, לשכת התאגידים תכין נוהל עבודה בהתאם למדיניות לצורך יישום.

הגדרות:

1. **תאגיד עירוני – כהגדרתו בסעיף 249א לפקודת העיריות תאגיד "שיש בידי העירייה לפחות מחצית ההון או מחצית כוח ההצבעה בתאגיד".**
2. **עובד – כל עובד בתאגיד (בהתקיים יחסי עובד מעביד) ללא קשר לצורת העסקתו (חוזה, קביעות, הסכם וכו').**
3. **בעל תפקיד בכיר – בעלי תפקידים בכירים בתאגיד כגון: מנכ"ל, משנה למנכ"ל, סמנכ"ל, מנהל תפעול, שיווק, אוצר, מנהל אומנותי וכו' – בתאם למבנה הארגוני של כל תאגיד ותאגיד**

תחולה:

4. **מדיניות זו של פרישה בגיל הפרישה בחוק , המעגנת פרוצדורה קיימת ומבהירה את הנהוג במשק בכלל ובמגזר הציבורי בפרט, תחול על כל התאגידים העירוניים.**

5. בתאגידים עירוניים שהינם מוזיאונים ניתן לדחות את גיל הפרישה מגיל הפרישה כחוק לגיל 70, מתוך תפיסה כי עולם התוכן של תאגידים אלה כמו גם המומחיות והמקצועיות הנדרשת, ההתמקצעות, הידע הייחודי, שילובו והטמעתו בעבודה האומנותית, קשרי עבודה עם קהילות אומנים ייעודיים בארץ ובעולם של בעלי התפקידים הבכירים, מצדיקים הארכת גיל הפרישה כאמור. שאר הוראות הנוהל יוותרו ללא שינוי.

<u>עקרונות</u>

6. בהתאם לגיל הפרישה הנהוג במשק בכלל ובעירייה בפרט – גיל הפרישה כחוק , הוא המועד הקובע לסיום עבודתם של כל העובדים בתאגידים העירוניים.
7. העובד יסיים את כהונתו עם הגיעו לגיל הפרישה כחוק.
8. עובדים חדשים שיקלטו בחוזה אישי - ייכלל סעיף מתאים בחוזה.

<u>יישום כללי</u>

9. לשכת התאגידים תקים ותתחזק טבלה מעודכנת של בעלי תפקידים בכירים ותאריכי לידה.
10. בתחילת כל שנה קלנדרית החל מינואר 2014, לשכת התאגידים תציג להנהלת העירייה דוח לגבי בעלי תפקידים בכירים שאמורים להגיע לגיל הפרישה כחוק במהלך 18 החודשים העוקבים.
11. נתונים אלו יוצגו גם ליושבי ראש התאגידים.
12. לשכת התאגידים תוציא פנייה כתובה ליושבי ראש התאגידים עם המידע הרלוונטי כולל הפעולות שיש לנקוט (הקמת וועדת איתור, מציאת מחליף וכו' – בהתאם לבעלי התפקידים הבכירים השונים).
13. לשכת התאגידים תקיים פגישות עם הבעלים הנוספים בחברות מעורבות (לא כולל חברות ממשלתיות) להצגת מדינות זו לצורך בדיקת היתכנות יישומית.
14. לאחר אישור מסמך זה, לשכת התאגידים תפרסם נוהל מתאים (משולב עם מתודולוגיה בחירת בעלי תפקידים) ותפיץ לתאגידים.
15. באחריות מנכ"ל התאגיד ליישם מדיניות זו לגבי עובדי התאגיד בנוסף לפעילות לשכת התאגידים.

<u>הישיבה נעולה</u>

גלילה בן-חורין	**מנחם לייבה**
מזכירת המועצה	**מנכ"ל העירייה**
ע' מנכ"ל העירייה	